

USTAWA

z dnia 18 grudnia 2003 r.

o ochronie roślin

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje sprawy:

- 1) ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi;
- 2) dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu oraz substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin;
- 3) zapobiegania zagrożeniom dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz dla środowiska, które mogą powstać w wyniku obrotu i stosowania środków ochrony roślin;
- 4) organizacji Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) rośliny — żywe rośliny lub ich części, wraz z nasionami w rozumieniu botanicznym przeznaczonymi do siewu, w szczególności:
 - a) owoce, w rozumieniu botanicznym, z wyjątkiem głęboko zamrożonych,
 - b) warzywa, z wyjątkiem głęboko zamrożonych,
 - c) bulwy, bulwocebule, rozłogi, cebule i kłącza,
 - d) kwiaty cięte,
 - e) ścięte drzewa z liśćmi,
 - f) gałęzie z liśćmi,
 - g) kultury tkankowe roślin,

- h) liście, łęty,
 - i) żywy pyłek,
 - j) oczka, zrazy, sadzonki;
- 2) produkt roślinny — nieprzetworzony lub poddany wstępnemu przetworzeniu materiał pochodzenia roślinnego, niebędący rośliną;
 - 3) przedmioty — rzeczy inne niż rośliny i produkty roślinne, które mogą przenosić organizmy szkodliwe;
 - 4) organizmy szkodliwe — wszelkie gatunki, szczepy lub biotypy roślin, zwierząt lub czynników patogenicznych szkodliwych dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
 - 5) organizm szkodliwy zadomowiony na danym obszarze — organizm szkodliwy, którego występowanie na danym obszarze zostało stwierdzone i nie zostały podjęte urzędowe działania w celu jego zwalczania lub podjęte działania okazały się nieskuteczne przez okres co najmniej dwóch kolejnych lat;
 - 6) paszport roślin — etykietę dołączoną do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, poświadczającą, że spełniają one wymagania zdrowotności określone w ustawie;
 - 7) zwierzęta — zwierzęta należące do gatunków zwyczajowo żywionych lub chowanych, lub których mięso jest spożywane przez człowieka;
 - 8) środowisko — wodę, powietrze, glebę, dziko żyjące gatunki fauny i flory oraz wszelkie inne powiązania z żywymi organizmami;
 - 9) przesyłka — określoną ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, zaopatrzoną w jeden dokument przewozowy;
 - 10) partia — liczbę jednostek pojedynczej przesyłki, identycznych pod względem jednorodności, składu i pochodzenia, tworzących część tej przesyłki;
 - 11) płody rolne — rośliny i produkty roślinne;
 - 12) państwo członkowskie — państwo wchodzące w skład Unii Europejskiej;
 - 13) państwa trzecie — państwa inne niż państwa członkowskie Unii Europejskiej;
 - 14) środki ochrony roślin — substancje aktywne lub preparaty zawierające jedną lub więcej substancji aktywnych, w postaci dostarczonej użytkownikowi, przeznaczone do:
 - a) ochrony roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przed organizmami szkodliwymi lub zapobiegania występowaniu tych organizmów,
 - b) wpływania na procesy życiowe roślin w inny sposób niż składnik pokarmowy, w tym regulator wzrostu,
 - c) zabezpieczenia produktów roślinnych, jeżeli te substancje lub preparaty nie są objęte odrębnymi przepisami,
 - d) niszczenia niepożądanych roślin,
 - e) niszczenia części roślin lub hamowania, lub zapobiegania niepożądanemu wzrostowi roślin;
- 15) pozostałości środków ochrony roślin — jedną lub większą liczbę substancji aktywnych znajdujących się w roślinach lub produktach roślinnych, jadalnych produktach zwierzęcych, lub na tych roślinach, lub produktach roślinnych, jadalnych produktach zwierzęcych, lub gdziekolwiek w środowisku, stanowiące wynik stosowania środka ochrony roślin, w tym również jego metabolitów oraz produktów rozpadu lub reakcji;
 - 16) substancje — pierwiastki chemiczne i ich związki, występujące w stanie naturalnym lub wytworzone, w tym również wszelkie zanieczyszczenia powstające w zastosowanym procesie produkcji;
 - 17) substancje aktywne — substancje lub mikroorganizmy, łącznie z wirusami, o działaniu ogólnym lub specyficznym na organizmy szkodliwe lub rośliny, lub części roślin, lub produkty roślinne;
 - 18) preparat — mieszaninę lub roztwory, składające się z dwu lub większej liczby substancji, z których co najmniej jedna jest substancją aktywną, przeznaczone do stosowania jako środek ochrony roślin;
 - 19) okres karencji — czas, który powinien upłynąć od dnia zastosowania środka ochrony roślin do dnia zbioru roślin lub produktów roślinnych przeznaczonych do konsumpcji;
 - 20) okres prewencji — czas, po zastosowaniu środka ochrony roślin, w którym człowiek i zwierzęta nie powinni stykać się ani przebywać w pobliżu miejsc, także w obiektach, w których zastosowano środek ochrony roślin;
 - 21) konfekcjonowanie środków ochrony roślin — przepakowywanie ich z większych opakowań do mniejszych;
 - 22) wprowadzanie do obrotu — oferowanie do sprzedaży, sprzedaż lub inna forma zbycia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, środków ochrony roślin, w tym wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 23) posiadacz — osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w których władaniu znajdują się grunty, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub środki ochrony roślin;
 - 24) urzędowe działania — działania w zakresie nadzoru nad zdrowiem roślin, obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, podejmowane przez organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa lub upoważnione przez nie osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

Rozdział 2

**Ochrona roślin uprawnych
przed organizmami szkodliwymi**

Art. 3. 1. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwana dalej „Inspekcją”, przeprowadza obserwacje i kontrole roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w celu ustalenia występowania:

- 1) organizmów szkodliwych szczególnie groźnych, dotychczas niewystępujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub których występowanie nie jest szeroko rozpowszechnione, zwanych dalej „organizmami kwarantannowymi”, lub
- 2) organizmów szkodliwych szeroko rozpowszechnionych, zwanych dalej „organizmami niekwarantannowymi”.

2. W przypadku stwierdzenia wystąpienia organizmów szkodliwych lub podejrzenia ich wystąpienia wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”:

- 1) identyfikuje organizm szkodliwy i źródło jego pochodzenia;
- 2) ocenia możliwości dalszego rozprzestrzeniania się organizmu szkodliwego i możliwości jego zwalczania.

3. W przypadku stwierdzenia organizmów niekwarantannowych w lasach stosuje się przepisy o lasach.

Art. 4. 1. W przypadku wystąpienia organizmu niekwarantannowego wojewódzki inspektor ocenia stopień zagrożenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

2. W przypadku stwierdzenia zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmu niekwarantannowego lub możliwości wywołania przez niego strat gospodarczych wojewódzki inspektor informuje zainteresowane podmioty, za pośrednictwem dostępnych środków przekazu, o sposobach i terminach zwalczania tego organizmu.

3. Organizmy niekwarantannowe można zwalczać lub ograniczać ich występowanie przez:

- 1) zabiegi agrotechniczne;
- 2) stosowanie roślin odmian tolerancyjnych lub odpornych;
- 3) zwalczanie biologiczne;
- 4) zabiegi środkami ochrony roślin;
- 5) zastosowanie co najmniej dwóch metod zwalczania, wymienionych w pkt 1—4, zwanych dalej „integrowaną ochroną roślin”, mających na celu ograniczenie stosowania środka ochrony roślin do niezbędnego minimum do utrzymania populacji organizmów szkodliwych na poziomie ograniczającym szkody lub straty gospodarcze.

Art. 5. 1. Producent prowadzący produkcję roślin z zastosowaniem integrowanej ochrony roślin oraz wykorzystujący w sposób zrównoważony postęp techniczny i biologiczny w uprawie, ochronie roślin i nawożeniu, zwracający szczególną uwagę na ochronę środowiska i zdrowie ludzi, zwaną dalej „integrowaną produkcją”, może ubiegać się o poświadczenie jej stosowania.

2. Poświadczeniem stosowania integrowanej produkcji jest certyfikat wydawany przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia upraw, na wniosek producenta roślin.

3. Certyfikat wydaje się, jeżeli producent roślin:

- 1) ukończył szkolenie w zakresie integrowanej produkcji;
- 2) prowadził produkcję i ochronę roślin według szczegółowych metodyk zatwierdzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanego dalej „Głównym Inspektorem”;
- 3) udokumentował prowadzenie działań związanych z integrowaną produkcją.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) oświadczenie producenta roślin, że uprawa będzie prowadzona zgodnie z zasadami integrowanej produkcji;
- 2) informację o gatunkach roślin uprawianych metodami integrowanymi oraz ich powierzchni;
- 3) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji.

5. Certyfikat wydaje się na okres 12 miesięcy.

6. Wojewódzki inspektor prowadzi ewidencję producentów roślin stosujących integrowaną produkcję.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, jednostki upoważnione do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji, programy tych szkoleń, termin ważności zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, zasady dokumentowania działań związanych z integrowaną produkcją oraz sposób i tryb przeprowadzania kontroli upraw prowadzonych zgodnie z zasadami integrowanej produkcji, mając na uwadze zapewnienie przez te jednostki wykwalifikowanej kadry, uzyskanie przejrzystości dokumentowania działań związanych z integrowaną produkcją oraz sprawne i rzetelne przeprowadzanie kontroli.

Art. 6. 1. Organizmy kwarantannowe podlegają obowiązkowi zwalczania i nie mogą być wprowadzane, przemieszczane, hodowane lub przechowywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 33 ust. 1.

2. Wojewódzki inspektor przeprowadza kontrole roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w tym podłoży, opakowań lub środków transportu, w zakre-

się występowania organizmów szkodliwych oraz spełnienia wymagań określonych w ustawie, zwane dalej „urzędowymi kontrolami”:

- 1) w miejscach uprawy roślin, wytwarzania produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 2) w miejscach przechowywania i sprzedaży roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 3) u podmiotów nabywających rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;
- 4) w każdym innym miejscu, w którym rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane, w szczególności na drogach i w środkach transportu.

3. Urzędowa kontrola roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na drogach i w środkach transportu jest przeprowadzana we współpracy z Policją i Inspekcją Transportu Drogowego.

4. Urzędowe kontrole przeprowadza się:

- 1) regularnie u zarejestrowanych podmiotów oraz wyrywkowo w każdym innym miejscu uprawy, wytwarzania, przechowywania, sprzedaży lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 2) w sposób ukierunkowany, jeżeli zostanie stwierdzone, że istnieje ryzyko niespełnienia wymagań ustawy;
- 3) za pomocą oceny makroskopowej lub badań laboratoryjnych.

5. W przypadku stwierdzenia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych wojewódzki inspektor ustala:

- 1) zasięg ich występowania lub możliwego rozprzestrzenienia się lub
- 2) zasięg prawdopodobnego porażenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub
- 3) źródło infekcji, lub
- 4) strefy, w których mogą być podjęte działania w celu zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się tych organizmów, lub
- 5) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty porażone lub podejrzane o porażenie

— zawiadamiając o tym posiadaczy, Głównego Inspektora i w razie potrzeby innych wojewódzkich inspektorów.

6. Posiadacz jest obowiązany do współdziałania z wojewódzkim inspektorem przy wykonywaniu czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2, 4 i 5.

Art. 7. 1. W przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych posiadacz jest obowiązany do:

- 1) zawiadomienia wojewódzkiego inspektora lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o wystąpie-

niu lub podejrzeniu wystąpienia organizmów kwarantannowych;

- 2) zaniechania sadzenia, siewu, rozmnażania lub przemieszczania roślin oraz obrotu roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami porażonymi lub podejrzanymi o porażenie organizmami kwarantannowymi, do czasu zakończenia urzędowej kontroli.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ciąży również na osobach, które z racji wykonywania czynności służbowych lub zawodowych posiadają informacje o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia organizmów kwarantannowych.

3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje niezwłocznie właściwego wojewódzkiego inspektora o otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 8. 1. W przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych, wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, na koszt podmiotu:

- 1) nakazać:
 - a) stosowanie zabiegów uprawowych, w szczególności stosowanie płodozmianu, niszczenie chwastów lub samosiewów, przyoranie resztek poźniwnych, wymianę lub odkażenie gleby lub podłoża uprawowego, stosowanie materiału siewnego odpowiedniej kategorii lub odmian odpornych na określony organizm kwarantannowy,
 - b) zniszczenie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, określając sposób zniszczenia,
 - c) określony sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, w szczególności ich przetworzenie, przeznaczenie na paszę, konsumpcję, oczyszczenie lub odkażenie, kompostowanie, przechowywanie w określonym miejscu,
 - d) czyszczenie i odkażenie przedmiotów lub miejsc, w których występują lub występowały organizmy kwarantannowe, lub które miały kontakt z porażonymi lub podejrzanymi o porażenie roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami,
 - e) zastosowanie określonych zabiegów niszczących organizmy kwarantannowe lub zapobiegających ich rozprzestrzenianiu się, w szczególności zabiegów chemicznego zwalczania, odkażania gleby, przemrożenia szklarni, stosowania tablic chwytanych i pułapek feromonowych, przeprowadzania oddzielnego zbioru, oddzielnego przechowywania i oddzielnego transportu,
 - f) prowadzenie stałych obserwacji upraw w celu wykrycia organizmów kwarantannowych i informowanie o ich wynikach wojewódzkiego inspektora,
 - g) spełnienie określonych warunków przed rozpoczęciem uprawy roślin, przemieszczaniem ro-

ślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub wprowadzaniem ich do obrotu,

- h) prowadzenie i przechowywanie dokumentacji dotyczącej uprawy, wytwarzania, przemieszczania, nabycia, zbycia, obrotu lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

2) zakazać:

- a) użytkowania gruntów do celów rolniczych i leśnych,
- b) uprawy, siewu, sadzenia lub używania do produkcji określonych roślin,
- c) obrotu roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami lub przemieszczania ich poza określone miejsce,
- d) kompostowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w określonym miejscu,
- e) wykorzystywania roślin lub produktów roślinnych na określone cele, w szczególności przeznaczania na paszę lub konsumpcję,
- f) wywożenia gleby lub innego podłoża uprawowego lub jego ponownego użycia,
- g) stosowania skażonej lub podejrzanej o skażenie wody do oprysków, nawadniania lub przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
- h) prowadzenia przetwórstwa roślin lub produktów roślinnych.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor określa termin wykonania nałożonych w niej obowiązków. Decyzji tej może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Organy administracji rządowej i samorządowej, na wniosek wojewódzkiego inspektora, udostępniają nieodpłatnie dane niezbędne do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz do przeprowadzania urzędowej kontroli, oraz działań, o których mowa w art. 6 ust. 5.

4. W przypadku przeniesienia posiadania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wojewódzki inspektor nakłada na nowego posiadacza, w drodze decyzji, obowiązki określone dla dotychczasowego posiadacza w decyzji, o której mowa w ust. 1. W decyzji tej wojewódzki inspektor może określić inny termin wykonania tych obowiązków.

5. W przypadku szczególnego zagrożenia roślin przez organizmy kwarantannowe minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić na obszarze całego kraju lub jego części nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 1, określając zakres obowiązków i terminy ich realizacji.

Art. 9. Przepisy art. 6 ust. 2—6, art. 7 ust. 1 pkt 2 i art. 8 stosuje się odpowiednio do organizmów niekwarantannowych, mając na uwadze ujednoczenie

podejmowanych w tym zakresie działań na terytorium Wspólnoty.

Art. 10. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowe sposoby postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się niektórych organizmów szkodliwych, w tym:

- 1) metody zwalczania organizmów szkodliwych i zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się lub
- 2) metody wykrywania i identyfikacji organizmów szkodliwych, lub
- 3) sposób wyznaczania stref, w których powinny być stosowane środki w celu zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych, lub
- 4) warunki prowadzenia produkcji, obrotu, przemieszczania, przechowywania, nabywania lub zbywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów

— mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie zwalczania niektórych organizmów szkodliwych.

2. Przy określaniu obowiązków wynikających z przepisów wydanych na podstawie ust. 1 wojewódzki inspektor, wydając decyzję, stosuje odpowiednio art. 8 ust. 1—4.

Art. 11. 1. W przypadku szczególnego zagrożenia przez organizmy kwarantannowe lub w przypadku wystąpienia organizmu szkodliwego, który nie występował dotychczas na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a który może spowodować znaczne lub całkowite zniszczenie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, Główny Inspektor, na wniosek posiadacza, zaopiniowany przez wojewódzkiego inspektora, może, w drodze decyzji, ze środków budżetowych, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) całkowicie lub częściowo pokryć koszty zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się tych organizmów,
- 2) przyznać odszkodowanie za rzeczywistą szkodę poniesioną przez posiadacza przy zwalczaniu lub zapobieganiu rozprzestrzenianiu się tych organizmów

— biorąc pod uwagę wystąpienie organizmu szkodliwego, charakteryzującego się szczególną szkodliwością, oraz wysokość strat spowodowanych jego wystąpieniem.

2. Przy wydatkowaniu środków na cele, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 12. 1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, mogą być wprowadzane lub przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) są wolne od organizmów kwarantannowych;
- 2) spełniają wymagania specjalne, a w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przeznaczonych do stref chronionych — wymagania specjalne dla tych stref chronionych;
- 3) podmioty prowadzące ich uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie lub dokonujące ich wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są wpisane do rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora, zwanego dalej „rejestrem przedsiębiorców”;
- 4) przed przemieszczaniem lub wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostały poddane kontroli zdrowotności w miejscu produkcji, jeżeli pochodzą z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Wspólnoty, albo zostały poddane kontroli zdrowotności w państwach, z których pochodzą lub są wysłane, jeżeli pochodzą spoza Wspólnoty.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie dotyczy roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które są wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich.

3. Zakazuje się wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z państw trzecich, w których istnieje duże ryzyko porażenia przez organizmy kwarantannowe, z zastrzeżeniem art. 33 ust. 1.

4. Przepisy ust. 1 nie dotyczą roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przemieszczanych tranzytem między państwami trzecimi przez terytorium Wspólnoty, bez zmiany ich statusu celnego, jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się organizmów kwarantannowych.

5. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy podmiotów:

- 1) które zostały wpisane do odpowiednich rejestrów państw członkowskich, chyba że:
 - a) podmioty te produkują, przechowują lub składują rośliny, produkty roślinne lub przedmioty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - b) została przeprowadzona graniczna kontrola fitosanitarna roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 2) których rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być objęte kontrolą tożsamości lub kontrolą zdrowotności, przeprowadzanymi w ramach granicznej kontroli fitosanitarnej w innym państwie członkowskim.

6. Jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych, wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy przemieszczania małych ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przeznaczonych do użycia przez posiadacza lub odbiorcę na własne niezarobkowe potrzeby lub do konsumpcji w czasie transportu.

Art. 13. 1. Decyzję w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wydaje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być również złożony przed dokonaniem granicznej kontroli fitosanitarnej za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora, właściwego dla punktu wwozu, przez podmiot wprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich.

3. W przypadku podmiotów wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich i niemających miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu.

4. Wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres;
- 2) określenie miejsca uprawy, wytwarzania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 3) rodzaj i przedmiot prowadzonej działalności;
- 4) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem.

5. Rejestr przedsiębiorców zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 4;
- 2) numer wpisu;
- 3) datę wpisu.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których podmiot jest zwolniony z obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców, jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie rejestracji producentów.

Art. 14. 1. Podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców są obowiązane do:

- 1) podejmowania działań zapobiegających rozprzestrzenieniu się organizmów szkodliwych;
- 2) prowadzenia obserwacji występowania organizmów szkodliwych w sposób i w terminach uzgodnionych z wojewódzkim inspektorem;
- 3) prowadzenia, w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem, ewidencji uprawianych, produkowanych, nabywanych, zbywanych, przechowywanych lub przemieszczanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, umożliwiającej stwierdzenie ich pochodzenia;

- 4) przechowywania, przez okres co najmniej roku, dokumentów dotyczących zbycia albo nabycia, przechowywania lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów oraz paszportów roślin;
- 5) sporządzania i aktualizowania planu rozmieszczenia poszczególnych upraw, miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem;
- 6) spełnienia wymogów określonych w przepisach o nasiennictwie.

2. Wojewódzki inspektor, co najmniej raz w roku, przeprowadza u podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców urzędową kontrolę w zakresie zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów oraz spełnienia wymagań określonych w ust. 1.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 1, wojewódzki inspektor może:

- 1) nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie lub
- 2) w drodze decyzji wykreślić podmiot z rejestru przedsiębiorców, w zakresie działalności, co do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia.

4. Podmiot, który został wykreślony z rejestru przedsiębiorców, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do tego rejestru w zakresie działalności, co do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia, nie wcześniej jednak niż po upływie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji o wykreśleniu z rejestru, jeżeli przepisy o nasiennictwie nie określają innych terminów w tym zakresie.

Art. 15. 1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są wprowadzane lub przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe i stwarzają niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się tych organizmów, powinny być zaopatrzone w:

- 1) paszport roślin wydany przez:
 - a) wojewódzkiego inspektora albo
 - b) właściwy organ innego państwa członkowskiego, lub
- 2) świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu wydane przez:
 - a) wojewódzkiego inspektora albo
 - b) właściwy organ innego państwa członkowskiego, albo
 - c) właściwy organ państwa trzeciego, lub
- 3) inne dokumenty lub oznakowania przewidziane w przepisach Unii Europejskiej lub umowach międzynarodowych, lub
- 4) inne dokumenty lub oznakowania przewidziane w przepisach państw trzecich, jeżeli są do nich wprowadzane.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przewożonych tranzytem między państwami trzecimi przez terytoria Wspólnoty, bez zmiany ich statusu celnego, jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty lub sposoby oznakowania, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w które powinny być zaopatrzone wskazane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, mając na uwadze wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej w zakresie zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w odpowiednie dokumenty lub oznakowania.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, obowiązek zaopatrzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy niekwarantannowe, w dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, mając na uwadze podatność roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na porażenie przez organizmy niekwarantannowe i niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się tych organizmów.

5. Przepisy ust. 1 nie dotyczą niewielkich ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli są one przeznaczone do użycia przez posiadacza lub odbiorcę na własne niezarobkowe potrzeby, oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przemieszczanych na terenie powiatu przez podmioty określone na podstawie art. 13 ust. 6.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalną ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w ust. 5, mając na względzie możliwość rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych.

7. Jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, szczególnie podatne na organizmy kwarantannowe, są przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wyprowadzenia do państwa trzeciego, wojewódzki inspektor wydaje świadectwo fitosanitarne, jeżeli takie świadectwo jest wymagane przez dane państwo trzecie lub przez państwo trzecie, przez które rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane.

8. Wojewódzki inspektor wydaje również świadectwo fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które nie są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe i które nie stwarzają niebezpieczeństwa rozprzestrzeniania się tych organizmów, jeżeli takie świadectwo jest wymagane przez państwo trzecie, do którego są one wprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przez które są one przemieszczane.

Art. 16. 1. Paszport roślin wydaje się, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów:
 - a) przeznaczonych do państw trzecich i zaopatrzonych w świadectwo fitosanitarne lub inne dokumenty potwierdzające ich wyprawdanie do państwa trzeciego albo
 - b) sprowadzanych z państw trzecich, jeżeli nie została zakończona graniczna kontrola fitosanitarna;
- 2) z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innych państw członkowskich.

2. Paszport roślin wydaje, na wniosek podmiotu wpisanego do rejestru przedsiębiorców, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub miejsce zakończenia granicznej kontroli fitosanitarnej tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z państwa trzeciego. Paszport roślin wydaje się na formularzach udostępnianych przez Głównego Inspektora.

3. Wniosek o wydanie paszportu roślin zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres;
- 2) numer wpisu do rejestru przedsiębiorców;
- 3) nazwę rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu;
- 4) ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 5) ilość potrzebnych paszportów roślin;
- 6) oznaczenie strefy chronionej, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone do tej strefy;
- 7) numer poprzedniego producenta, w przypadku paszportu zastępczego;
- 8) nazwę państwa pochodzenia albo państwa wysyłającego.

4. Paszport roślin wydaje się dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wolnych od organizmów kwarantannowych i spełniających wymagania specjalne.

5. Wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, odmawia wydania paszportu roślin, jeżeli nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 4.

6. Paszport roślin zawiera następujące informacje:

- 1) określenie „paszport roślin” oraz oznaczenie EEC;
- 2) oznaczenie literowe państwa, w którym paszport roślin został wydany;
- 3) określenie organu wydającego paszport roślin, a w przypadku paszportu wydanego przez wojewódzkiego inspektora — napis „Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa”;

- 4) numer wpisu podmiotu do rejestru przedsiębiorców;
- 5) numer partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub kolejny numer paszportu;
- 6) łacińską nazwę botaniczną rośliny lub nazwę produktu roślinnego wraz z łacińską nazwą botaniczną rośliny, z której został on wytworzony, lub nazwą przedmiotu;
- 7) ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla której został wydany paszport;
- 8) symbol „ZP” i oznaczenie strefy, w przypadku przeznaczenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do strefy chronionej;
- 9) symbol „RP” w przypadku wydania paszportu zastępczego;
- 10) nazwę państwa pochodzenia lub państwa wysyłającego, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty pochodzą z państwa trzeciego.

7. Informacje, jakie powinien zawierać paszport roślin, umieszcza się na:

- 1) etykiecie albo
- 2) etykiecie i dokumencie handlowym towarzyszącym roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, albo
- 3) etykiecie i pisemnej informacji dołączonej do dokumentu handlowego towarzyszącego roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 2 i 3, na etykiecie umieszcza się informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1—5, a na dokumencie handlowym towarzyszącym roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom — wszystkie informacje wymienione w ust. 6.

9. Etykieta powinna być przytwierdzona do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo ich opakowań, lub przewożących je środków transportu.

10. Numer partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o którym mowa w ust. 6 pkt 5, powinien umożliwić identyfikację pochodzenia i przemieszczania się tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

11. Informacje zawarte w paszporcie roślin powinny być w nim zamieszczone w sposób trwały, drukowanymi literami w języku polskim lub w języku innego państwa członkowskiego i nie mogą zawierać żadnych skreśleń i poprawek.

12. Wydawanie paszportu roślin przez wojewódzkiego inspektora podlega opłacie.

13. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory paszportów roślin dla niektórych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,

2) sposoby zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w paszport roślin

— mając na względzie ujednoczenie wystawianych paszportów na terytorium Wspólnoty.

14. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, organizmy niekwwarantanne, od których powinny być wolne rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, aby mogły być one zaopatrzone w paszport roślin, mając na względzie szkodliwość tych organizmów dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

15. Wojewódzki inspektor może upoważniać podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców do wystawiania paszportów roślin, określając warunki, jakie podmiot powinien spełniać.

Art. 17. 1. W przypadku dzielenia lub łączenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub w przypadku zmiany zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wydaje się paszport zastępczy.

2. Przy wydawaniu paszportu zastępczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 16, z tym że przy symbolu „RP” wpisuje się dodatkowo numer wpisu podmiotu do rejestru przedsiębiorców z poprzedniego paszportu.

Art. 18. 1. Świadczenie fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich wydaje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania lub miejsce składowania, lub miejsce łączenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, na wniosek zainteresowanego podmiotu. Świadczenie to wydaje się na formularzach udostępnianych przez Głównego Inspektora.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie umożliwiającym stwierdzenie, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego są przeznaczone lub przez które są przemieszczane.

3. Wniosek o wydanie świadectwa zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres nadawcy;
- 2) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy;
- 3) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, jeżeli nie jest on nadawcą;
- 4) nazwę państwa przeznaczenia;
- 5) miejsce pochodzenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 6) oznaczenie nazwy i ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

7) ilość i rodzaj opakowań;

8) deklarowany środek transportu;

9) deklarowane miejsce wwozu do państwa przeznaczenia;

10) nazwy państw, przez które będą przemieszczane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;

11) informacje o zastosowanych zabiegach odkażających.

4. W przypadku gdy świadectwo fitosanitarne wydaje wojewódzki inspektor, który nie jest właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, do wniosku dołącza się zaświadczenie wydane przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, potwierdzające spełnienie wymagań specjalnych, dotyczących miejsca ich uprawy lub wytwarzania, jeżeli takie wymagania zostały określone w przepisach państwa przeznaczenia lub państwa, przez które są przemieszczane.

5. W przypadku reeksportu do wniosku dołącza się świadectwo fitosanitarne państwa pochodzenia, jeżeli jest ono wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone, lub państwa, przez które są przemieszczane.

6. Świadczenie fitosanitarne wydaje się po stwierdzeniu, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego są przeznaczone lub przez które są przemieszczane.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory świadectw fitosanitarnych dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, mając na względzie ujednoczenie wydawanych na terytorium Wspólnoty świadectw fitosanitarnych dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

Art. 19. 1. Świadczenie fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinno:

- 1) zawierać informacje określone w Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin FAO albo informacje określone przez Komisję Europejską w porozumieniu z państwem trzecim, w tym łacińską nazwę botaniczną rośliny;
- 2) być sporządzone czytelnym pismem, w języku polskim albo w języku innego państwa członkowskiego, albo w języku rosyjskim;
- 3) być wystawione nie wcześniej niż 14 dni przed dniem opuszczenia przez rośliny, produkty roślinne lub przedmioty państwa, w którym świadectwo to zostało wydane;
- 4) nie zawierać poprawek i skreśleń, które nie zostały poświadczane przez organ wydający świadectwo fitosanitarne;

- 5) być wydane w państwie pochodzenia lub w państwie wysyłającym, jeżeli wymagania specjalne mogą być spełnione w innym miejscu niż miejsce pochodzenia lub gdy wymagania te nie mają zastosowania;
- 6) zawierać informację o spełnieniu określonych wymagań specjalnych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinno spełniać świadectwo fitosanitarne wydane przez właściwy organ państwa trzeciego, mając na uwadze informacje określone w tym zakresie przez Komisję Europejską.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizmy kwarantannowe, w tym organizmy kwarantannowe, których wprowadzanie do stref chronionych i przemieszczanie wewnątrz tych stref jest zabronione, wraz z określeniem stref chronionych, których to dotyczy,
- 2) organizmy kwarantannowe, w tym organizmy kwarantannowe, których wprowadzanie do stref chronionych i przemieszczanie wewnątrz tych stref jest zabronione, jeżeli organizmy te występują na określonych roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach, wraz z określeniem stref chronionych, których to dotyczy,
- 3) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty pochodzące z państw trzecich, których wprowadzanie lub przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zabronione,
- 4) wymagania specjalne wraz ze wskazaniem wymagań, które powinny być zawarte w świadectwie fitosanitarne, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wprowadzane na terytorium lub przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich, w tym wymagania specjalne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wprowadzanych do stref chronionych,
- 5) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są zaopatrywane w paszport roślin lub świadectwo fitosanitarne i muszą przed przemieszczaniem lub wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostać poddane kontroli zdrowotności w miejscu produkcji, jeżeli pochodzą z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Wspólnoty, albo zostać poddane kontroli zdrowotności w państwach, z których pochodzą lub są wysyłane, jeżeli pochodzą spoza Wspólnoty,
- 6) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których uprawianie, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie, wprowadzanie lub przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą prowadzić określone podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców, z uwzględnieniem rodzaju ich działalności lub przeznaczenia tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów

— mając na uwadze obowiązujące przepisy Unii Europejskiej w zakresie zdrowia roślin i nasiennictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, do których mogą być stosowane odstępstwa od wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1, ze wskazaniem zakresu tych odstępstw, mając na względzie zagrożenie fitosanitarne, jakie stanowią te organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, i przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, do których stosuje się przepisy ustawy dotyczące organizmów kwarantannowych, wraz ze wskazaniem zakresu, w jakim przepisy te są stosowane, mając na uwadze zagrożenie fitosanitarne, jakie stanowią te organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, i przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz państw trzecich lub obszarów tych państw uznanych przez Komisję Europejską za wolne od określonych organizmów szkodliwych lub w których stosowane procedury kontrolne w stosunku do określonych organizmów szkodliwych są uznane za równoważne do stosowanych w Unii Europejskiej.

Art. 21. 1. Wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jest dozwolone przez wyznaczone punkty wwozu, którymi są: lotnisko w przypadku transportu powietrznego, port w przypadku transportu morskiego lub rzeczno-żeglarskiego, stacja w przypadku transportu kolejowego oraz urząd celny, na obszarze właściwości którego następuje przekroczenie śródlądowej granicy Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku innego rodzaju transportu.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wykaz punktów wwozu, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie wymagań dla punktów wwozu.

Art. 22. 1. Wprowadzane z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, jeżeli:

- 1) istnieje obowiązek zaopatrzenia ich w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania lub
- 2) nie można ustalić ich tożsamości, lub
- 3) istnieje podejrzenie, że są porażone przez organizmy kwarantannowe lub organizmy szkodliwe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, określić inne rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, co do których istnieje obowiązek granicznej kontroli fitosanitarnej, oraz zakres informacji, które powinny być przekazywane przy zgłaszaniu do tej kontroli, mając na uwadze zagrożenie fitosanitarne, jakie mogą stanowić rośliny, produkty roślinne lub przedmioty w związku z przenoszeniem przez nie organizmów szkodliwych.

3. Granicznej kontroli fitosanitarnej podlegają również środki transportu oraz opakowania, w których są przewożone rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające tej kontroli.

4. Granicznej kontroli fitosanitarnej nie podlegają rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przemieszczane tranzytem między państwami:

- 1) członkowskimi przez terytorium państwa trzeciego, bez zmiany ich statusu celnego,
- 2) trzecimi przez terytorium Wspólnoty, bez zmiany ich statusu celnego

— jeżeli nie istnieje zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

5. W razie konieczności przeładunku przemieszczanych tranzytem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów ich posiadacz jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym wojewódzkiego inspektora, na którego obszarze właściwości działania ma nastąpić przeładunek.

Art. 23. 1. Podmiot wprowadzający rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające granicznej kontroli fitosanitarnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez określony punkt wwozu jest obowiązany do zgłoszenia ich do kontroli wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu dla tego punktu wwozu oraz do współdziałania w trakcie przeprowadzania tej kontroli.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb zgłaszania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na względzie ujednoczenie sposobu postępowania przy przeprowadzaniu granicznej kontroli fitosanitarnej na terytorium Wspólnoty.

3. Organy celne współpracują z organami przeprowadzającymi graniczną kontrolę fitosanitarną w zakresie tej kontroli, w szczególności informują wojewódzkiego inspektora właściwego dla punktu wwozu o wprowadzeniu lub zamiarze wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej.

4. Granicznej kontroli fitosanitarnej nie podlegają niewielkie ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli są przeznaczone do użycia przez posiadacza lub odbiorcę na własne niezarobkowe potrzeby lub do konsumpcji podczas transportu i jeżeli

nie istnieje zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które nie podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na względzie możliwość rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych wraz z tymi roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami.

Art. 24. 1. Graniczna kontrola fitosanitarna obejmuje kolejno:

- 1) sprawdzenie, czy przesyłce lub partii towarzyszą wymagane dokumenty lub czy przesyłka lub partia jest prawidłowo oznakowana,
- 2) kontrolę tożsamości,
- 3) kontrolę zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów

— z zastrzeżeniem art. 34 ust. 2.

2. Graniczną kontrolę fitosanitarną przeprowadza się w punkcie wwozu, z zastrzeżeniem ust. 3, 4, 6 i 9.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne miejsca niż punkty wwozu, w których przeprowadza się kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w tym wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wraz ze wskazaniem państw, w których rozpoczęto przeprowadzanie granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na względzie prawidłowe przeprowadzenie kontroli tożsamości lub zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów i wymagania Unii Europejskiej w tym zakresie.

4. Kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów może być przeprowadzana w miejscu innym niż określone w ust. 2 i 3, zatwierdzonym przez Głównego Inspektora zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w tym zakresie.

5. Decyzję w sprawie zatwierdzenia miejsca, o którym mowa w ust. 4, Główny Inspektor wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu, po sprawdzeniu, czy miejsce to spełnia warunki zapewniające przeprowadzenie kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności.

6. W przypadku zawarcia stosownej umowy między Komisją Europejską a państwem trzecim kontrola zdrowotności może odbywać się w tym kraju trzecim.

7. Kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności w miejscach, o których mowa w ust. 3 i 4, przeprowadza się po wyrażeniu zgody przez wojewódzkiego inspektora właściwego dla punktu wwozu lub właściwy organ innego państwa członkowskiego wykonujący czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

8. Wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu wyraża zgodę, o której mowa w ust. 7, jeżeli przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wraz z opakowaniem lub środkiem transportu spełniają wymagania w zakresie zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych. Wyrażając zgodę, wojewódzki inspektor określa miejsce lub państwo członkowskie, w którym zostanie dokonana kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, sposób wyrażenia zgody na dokonywanie kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności w innych miejscach niż punkt wwozu, mając na uwadze ujednoczenie działań w zakresie tej kontroli.

10. Kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności w miejscach, o których mowa w ust. 3 i 4, przeprowadza wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie powinny spełniać miejsca, w których przeprowadza się graniczną kontrolę fitosanitarną, mając na względzie wymagania organizacyjno-techniczne do przeprowadzenia prawidłowej kontroli tożsamości i kontroli zdrowotności oraz wymagania dla pracowników przeprowadzających graniczną kontrolę fitosanitarną.

12. Główny Inspektor może cofnąć decyzję, o której mowa w ust. 5, w przypadku gdy miejsce to przestało spełniać warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.

13. Graniczna kontrola fitosanitarna przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów może obejmować wyłącznie:

- 1) kontrolę zdrowotności lub tożsamości, jeżeli kontrole te nie zostały przeprowadzone w punkcie wwozu na terytorium innego państwa członkowskiego;
- 2) kontrolę dokumentów lub tożsamości, jeżeli przesyłka lub partia przeznaczona jest dla odbiorcy w innym państwie członkowskim.

Art. 25. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych czynności, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, ustalono, że:

- 1) do przesyłki lub partii nie są dołączone wymagane dokumenty lub przesyłka lub partia nie jest prawidłowo oznakowana, lub
- 2) przedstawione dokumenty nie spełniają wymogów zawartych w ustawie, lub
- 3) przesyłka lub partia zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie i przemieszczanie jest zakazane, lub
- 4) podmiot nie dopełnił obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców

— wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tej przesyłki lub partii.

Art. 26. 1. Kontrola tożsamości dotyczy przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w stosunku do których nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 25, i polega na sprawdzeniu, czy przesyłka lub partia zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty deklarowane w dokumentach towarzyszących przesyłce lub partii.

2. Jeżeli w wyniku kontroli tożsamości stwierdzono, że przesyłka lub partia zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie i przemieszczanie jest zakazane, lub nie można ustalić tożsamości kontrolowanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tej przesyłki lub partii.

3. Jeżeli kontrolę tożsamości przeprowadza się w miejscu innym niż punkt wwozu, decyzję, o której mowa w ust. 2, wydaje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli.

Art. 27. 1. Kontrola zdrowotności dotyczy przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w stosunku do których nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 26 ust. 2, i polega na sprawdzeniu, czy przesyłka lub partia wraz z opakowaniem lub środkiem transportu:

- 1) jest wolna od organizmów kwarantannowych;
- 2) spełnia wymagania specjalne;
- 3) odpowiada przepisom wydanym na podstawie art. 20 ust. 2 i 3.

2. W celu ustalenia, czy są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, organ przeprowadzający kontrolę zdrowotności może pobrać organizmy szkodliwe lub próby roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do badań laboratoryjnych. Z czynności tych sporządza się protokół.

3. Po przeprowadzeniu kontroli zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów organ przeprowadzający tę kontrolę, w drodze decyzji, stwierdza, że przesyłka lub partia może być wprowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w ust. 1.

4. Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli zdrowotności nie zostanie potwierdzone, że są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, organ przeprowadzający tę kontrolę, w drodze decyzji:

- 1) zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo
- 2) może nakazać, za zgodą posiadacza i na jego koszt, w miejscu ustalonym z urzędem celnym:
 - a) przeprowadzenie jednorazowego zabiegu odkażania lub oczyszczania przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
 - b) zniszczenie przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,

- c) usunięcie z przesyłki porażonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
- d) przemieszczenie przesyłki lub partii roślin, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do miejsca przeznaczenia poza terytorium Wspólnoty, jeżeli nie zachodzi niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

5. Nakazy, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a i c, mogą być wprowadzone, jeżeli:

- 1) istnieją warunki do przeprowadzenia tych działań w miejscu kontroli lub w jego pobliżu;
- 2) nie zachodzi niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych;
- 3) istnieje uzasadnione przypuszczenie co do skuteczności tych nakazów w zwalczaniu organizmów kwarantannowych.

6. Nakazy przeprowadzenia zabiegów, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a, mogą być także wprowadzone, jeżeli podczas przeprowadzania kontroli zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów zostaną wykryte organizmy niekwarantannowe.

7. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, po przeprowadzeniu zabiegu odkażania, podlegają ponownej kontroli zdrowotności.

8. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 4, w art. 25 i w art. 26 ust. 2, Główny Inspektor powiadamia niezwłocznie o tym organizację ochrony roślin państwa, z którego pochodzą lub są przywożone przesyłki lub partie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub Komisję Europejską.

Art. 28. 1. Działania, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 3, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25, art. 26 ust. 1 i 2 oraz art. 27, mogą być podjęte w stosunku do:

- 1) roślin, produktów roślinnych i przedmiotów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej, w których stwierdzono występowanie organizmów niekwarantannowych,
- 2) innych, niż określone w pkt 1, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w których stwierdzono występowanie organizmów szkodliwych

— jeżeli istnieje zagrożenie wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tych organizmów, mogące spowodować straty gospodarcze.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor podejmuje w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem.

3. W razie uzasadnionego niebezpieczeństwa wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organizmów szkodliwych, mogących stanowić zagrożenie dla upraw, minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora, może zakazać, w drodze rozporządzenia, wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z określonych państw.

Art. 29. 1. Decyzjom, o których mowa w art. 25, art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 3 i 4 oraz art. 28 ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Po wydaniu decyzji, o których mowa w art. 25, art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 4 pkt 1, wojewódzki inspektor unieważnia świadectwo fitosanitarne lub inny wymagany dokument towarzyszący przesyłce lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, przez ostemplowanie awersu dokumentu, w widocznym miejscu, trójkątnym stemplem w kolorze czerwonym z napisem „dokument unieważniony” i nazwą organu Inspekcji oraz datą unieważnienia.

3. Do czasu zakończenia granicznej kontroli fitosanitarnej oraz przy wykonywaniu decyzji, o których mowa w art. 25, art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 4 oraz art. 28 ust. 1, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty znajdują się pod nadzorem organu celnego.

4. Organ celny może nadać przesyłce lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jedną z następujących procedur celnych:

- 1) dopuszczenie do obrotu,
- 2) uszlachetnianie czynne,
- 3) przetworzenie pod kontrolą celną,
- 4) odprawa czasowa,
- 5) uszlachetnianie bierne

— jeżeli została zakończona graniczna kontrola fitosanitarna i wydana decyzja, o której mowa w art. 27 ust. 3.

Art. 30. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności może być przeprowadzona w miejscu zatwierdzonym przez Głównego Inspektora, oraz warunki, jakie powinno spełniać to miejsce, mając na uwadze prawidłowe przeprowadzenie kontroli tożsamości i kontroli zdrowotności tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, szczegółowy sposób przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej oraz wymagania, jakie powinna spełniać przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wraz z opakowaniem lub środkiem transportu, aby nie istniało zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych podczas przemieszczania do tego miejsca.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, mając na uwadze ujednoczenie działań w zakresie przeprowadzania tej kontroli na terytorium Wspólnoty.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w któ-

rych nie przeprowadza się kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności, mając na uwadze zmniejszające się ryzyko porażenia tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przez organizmy szkodliwe.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinna spełniać przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, opakowania lub środek transportu, aby nie istniało zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych podczas przemieszczania do miejsc wyznaczonych, innych niż punkt wwozu, mając na uwadze ujednoczenie działań w zakresie tej kontroli.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia o zakwestionowanych roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, przekazywanego do Komisji Europejskiej lub do organizacji ochrony roślin państwa, z którego pochodzą lub są przywożone zakwestionowane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, mając na uwadze ujednoczenie przekazywanych informacji.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób współpracy między organami Inspekcji a organami celnymi, mając na uwadze prawidłowy sposób prowadzenia czynności kontrolnych.

Art. 31. 1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zaopatrzone w świadectwo fitosanitarne wydane przez wojewódzkiego inspektora, a następnie odesłane z państwa trzeciego na skutek zakwestionowania ich zdrowotności, są kierowane do wyznaczonego przez organ celny miejsca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Organ celny i posiadacz mają obowiązek powiadomienia wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce, o którym mowa w ust. 1, o wprowadzeniu zakwestionowanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Po otrzymaniu powiadomienia wojewódzkiego inspektora, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza niezwłocznie kontrolę roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

4. Organ celny kończy prowadzone postępowanie po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora kontroli roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

Art. 32. 1. Przeprowadzenie granicznej kontroli fitosanitarnej podlega opłacie.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za przeprowadzenie granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na uwadze pokrycie kosztów związanych

z kontrolą dokumentów, kontrolą tożsamości oraz kontrolą zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera organ Inspekcji przeprowadzający kontrolę i stanowi ona dochód budżetu państwa.

Art. 33. 1. Organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, porażone przez te organizmy lub niespełniające wymagań specjalnych, lub których wprowadzanie i przemieszczanie jest zabronione, mogą być — w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wprowadzane lub przemieszczane, a w przypadku organizmów kwarantannowych — przechowywane, hodowane lub wykorzystywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są przeznaczone na potrzeby:

- 1) Inspekcji albo
- 2) podmiotów prowadzących prace naukowo-badawcze lub prace nad tworzeniem nowych odmian roślin uprawnych, zwane dalej „pracami badawczymi”, jeżeli podmioty te uzyskały pozwolenie Głównego Inspektora na prowadzenie tych prac.

2. Pozwolenie na prowadzenie prac badawczych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zwane dalej „pozwoleniem na badania”, może być wydane, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanych podmiotów, po stwierdzeniu, że zostały spełnione warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia prac badawczych niezbędne do zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu występującego z wnioskiem;
- 2) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby kierującej pracami badawczymi;
- 3) nazwę organizmu kwarantannowego lub rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu;
- 4) określenie ilości organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 5) szczegółowe informacje o organizmie kwarantannowym lub o roślinie, produkcie roślinnym lub przedmiocie, a w szczególności o:
 - a) stadium rozwojowym organizmu kwarantannowego lub
 - b) fazie rozwojowej rośliny lub części rośliny, lub
 - c) rodzaju produktu roślinnego lub przedmiotu,
 - d) miejscu pochodzenia organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 6) opis prac badawczych, w tym zakres, cel i czas trwania tych prac;
- 7) opis miejsca prowadzenia prac badawczych;

- 8) proponowany sposób wykorzystania lub zniszczenia, po zakończeniu każdego etapu prac badawczych, organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które zostaną użyte do planowanych prac, lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które będą miały kontakt z organizmami kwarantannowymi lub roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, użytymi do planowanych prac;
- 9) proponowany sposób odkażania lub oczyszczania przedmiotów, które będą użyte do prac badawczych, lub które będą miały kontakt z organizmami kwarantannowymi lub roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, używanymi przy prowadzeniu prac;
- 10) proponowany punkt wwozu w przypadku przywożonych z państw trzecich organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

4. Pozwolenie na badania zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu występującego z wnioskiem;
- 2) nazwę organizmu kwarantannowego, rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu oraz ilość niezbędną do przeprowadzenia prac badawczych;
- 3) miejsce i czas trwania prac badawczych;
- 4) sposób zniszczenia organizmów kwarantannowych, jeżeli są przedmiotem prac badawczych;
- 5) sposób wykorzystania lub zniszczenia, po zakończeniu każdego etapu prac, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które zostaną użyte do prac badawczych, lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które będą miały kontakt z organizmami kwarantannowymi lub roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, użytymi do planowanych prac;
- 6) zakres przeprowadzenia granicznej kontroli fitosanitarnej.

5. Jeżeli w wyniku urzędowej kontroli przeprowadzonej przez wojewódzkiego inspektora zostanie stwierdzone, że podmiot, który uzyskał pozwolenie na badania, nie spełnia warunków organizacyjno-technicznych, o których mowa w ust. 2, Główny Inspektor może:

- 1) nakazać usunięcie uchybień w oznaczonym terminie lub
- 2) w drodze decyzji cofnąć wydane pozwolenie na badania.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki organizacyjno-techniczne, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapobieganie rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych przy prowadzeniu prac badawczych.

Art. 34. 1. Wprowadzanie i przemieszczanie organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów ro-

ślinnych lub przedmiotów, o których mowa w art. 33 ust. 1, jest możliwe na potrzeby podmiotów posiadających pozwolenie na badania albo na potrzeby Inspekcji, jeżeli organizmy kwarantannowe, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały zaopatrzone w dokument przewozowy oraz w paszport roślin lub świadectwo fitosanitarne, jeżeli są wymagane; w tym przypadku paszport roślin albo świadectwo fitosanitarne, oprócz informacji określonych odpowiednio w art. 16 ust. 6 albo w art. 19 ust. 1 pkt 1 i 6, powinny zawierać informację o przepisach Unii Europejskiej, na podstawie których organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mogą być wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wprowadzane z państw trzecich organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o których mowa w art. 33 ust. 1, podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej w zakresie wskazanym w pozwoleniu na badania.

3. Dokument przewozowy, o którym mowa w ust. 1, wydaje Główny Inspektor.

4. Dokument przewozowy zawiera w szczególności:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, od którego pochodzą organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;
- 2) nazwę służby ochrony roślin państwa wysyłającego;
- 3) nazwę i pieczęć organu wydającego dokument przewozowy;
- 4) miejsce pochodzenia organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, a w przypadku wprowadzania z państw trzecich dokumenty potwierdzające ich miejsca pochodzenia;
- 5) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby kierującej pracami badawczymi;
- 6) deklarowany punkt wwozu, jeżeli organizmy kwarantannowe, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wprowadzane z państw trzecich;
- 7) nazwę organizmu kwarantannowego lub rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu oraz ich ilość określoną w pozwoleniu na badania;
- 8) szczegółowe informacje o organizmie kwarantannowym lub roślinie, produkcie roślinnym lub przedmiocie;
- 9) informację o przepisach Unii Europejskiej, na podstawie których organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mogą być wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz ewentualnie inne informacje dotyczące organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 10) numer świadectwa fitosanitarne go lub numer paszportu.

5. Organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o których mowa w art. 33 ust. 1, są wprowadzane lub przemieszczane bezpośrednio i niezwłocznie do miejsca prowadzenia prac badawczych, w sposób zabezpieczający przed rozprzestrzenieniem się organizmów kwarantannowych.

6. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, po zakończeniu każdego etapu prac badawczych, mogą być wykorzystane w sposób określony w pozwoleniu na badania, jeżeli kontrola przeprowadzona przez wojewódzkiego inspektora wykaże, że są one wolne od organizmów kwarantannowych oraz nie stanowią zagrożenia dla człowieka, zwierząt lub środowiska.

7. Podmiot prowadzący prace badawcze jest obowiązany informować niezwłocznie wojewódzkiego inspektora o każdym uwolnieniu się organizmu kwarantannowego poza wyznaczone miejsce prowadzenia prac.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi wzór dokumentu przewozowego, o którym mowa w ust. 1,
- 2) może określić sposób przeprowadzenia kontroli w odniesieniu do niektórych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które stanowią szczególne zagrożenie dla środowiska

— mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie prowadzenia prac naukowo-badawczych z wykorzystaniem organizmów kwarantannowych.

Art. 35. Przepisy art. 33 i 34 stosuje się odpowiednio do organizmów szkodliwych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3.

Art. 36. 1. W celu zabezpieczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonego obszaru przed przedostawaniem się i rozprzestrzenianiem określonych organizmów kwarantannowych może być ustanowiona strefa chroniona.

2. Strefa chroniona może być ustanowiona po przeprowadzeniu przez Inspekcję urzędowej kontroli potwierdzającej, że:

- 1) dany organizm kwarantannowy nie jest endemiczny ani zadomowiony, pomimo korzystnych warunków do jego zadomowienia się w strefie chronionej i pomimo jego zadomowienia się na innym określonym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub obszarze innego państwa członkowskiego;
- 2) występuje zagrożenie zadomowienia się danego organizmu kwarantannowego ze względu na sprzyjające warunki środowiskowe, pomimo że organizm ten nie jest endemiczny ani zadomowiony na określonym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub obszarze innego państwa członkowskiego.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, terminy, sposób i tryb prze-

prowadzania urzędowej kontroli roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w celu ustanowienia strefy chronionej i w celu jej utrzymania, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie ustanawiania stref chronionych.

4. Strefę chronioną ustanawia na czas oznaczony minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określając:

- 1) nazwę organizmu kwarantannowego, z którego występowaniem wiąże się ustanowienie strefy chronionej,
- 2) wykaz organizmów kwarantannowych oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzanie do strefy chronionej i przemieszczanie wewnątrz tej strefy jest zabronione,
- 3) zasięg strefy chronionej

— mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie ustanawiania stref chronionych.

5. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przemieszczane przez strefę chronioną lub w obrębie tej strefy powinny spełniać warunki niezbędne do zabezpieczenia przed rozprzestrzenieniem się organizmów kwarantannowych, ze względu na które ustanowiono tę strefę.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, o których mowa w ust. 5, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie ustanawiania stref chronionych.

Rozdział 3

Dopuszczanie środków ochrony roślin do obrotu oraz substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin

Art. 37. 1. Dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Do obrotu mogą być dopuszczone tylko te środki ochrony roślin, które przy prawidłowym stosowaniu, zgodnie z ich przeznaczeniem, nie stanowią zagrożenia dla zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska, a w szczególności środki ochrony roślin, które nie zawierają substancji aktywnych stwarzających takie zagrożenie lub dla których Komisja Europejska wydała decyzję w sprawie niedopuszczenia ich do stosowania w środkach ochrony roślin.

3. Środki ochrony roślin zawierające substancję aktywną, która może mieć szkodliwy wpływ na zdrowie człowieka, zwierząt lub środowisko, mogą być dopuszczone do obrotu w ograniczonym zakresie.

4. Przepis ust. 1 nie dotyczy środka ochrony roślin wyprodukowanego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i przeznaczonego do stosowania w innym państwie, jeżeli w państwie tym jest on dopuszczony do obrotu.

5. Materiał siewny zawierający środki ochrony roślin dopuszcza się do obrotu tylko wtedy, jeżeli zostało wydane zezwolenie na dopuszczenie tych środków do obrotu i zostały zastosowane zgodnie z ich przeznaczeniem.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie o wydaniu zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin, o którym mowa w ust. 3.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz substancji aktywnych, których stosowanie w środkach ochrony roślin jest zabronione lub podlega ograniczeniom,
- 2) wykaz substancji aktywnych, dla których Komisja Europejska wydała decyzję w sprawie niedopuszczenia ich do stosowania w środkach ochrony roślin lub stosowania w określonym zakresie, oraz termin, w jakim środki ochrony roślin zawierające te substancje mogą znajdować się w obrocie

— mając na uwadze stwarzane przez nie zagrożenie dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz środowiska.

Art. 38. 1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu wydaje się, jeżeli:

- 1) środek ochrony roślin:
 - a) zawiera substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską i spełniającą warunki związane z jej użyciem w środku ochrony roślin, określone przez tę Komisję¹⁾, z zastrzeżeniem ust. 2,
 - b) jest skuteczny w zwalczaniu organizmu szkodliwego,
 - c) nie wykazuje niepożądanego działania na rośliny lub produkty roślinne,
 - d) nie powoduje zbędnych cierpień u zwalczanych kręgowców,
 - e) jest stosowany zgodnie z przeznaczeniem:
 - nie wykazuje zagrożenia dla zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska, a w szczególności wód powierzchniowych, podskórnych i wody przeznaczonej do picia, przy uwzględnieniu jego zachowania i rozkładu w środowisku,
 - nie wykazuje niepożądanego działania na organizmy, które nie są zwalczane;
- 2) zostały określone właściwości fizyczne i chemiczne środka ochrony roślin i są one odpowiednie do zakresu stosowania, przechowywania i transportu tego środka;

¹⁾ Wykaz substancji aktywnych dopuszczonych do stosowania w środkach ochrony roślin i warunki związane z ich użyciem w środku ochrony roślin określa załącznik nr 1 do dyrektywy 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.

3) metodą wskazaną przez podmiot występujący z wnioskiem o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu można określić:

- a) rodzaj i zawartość substancji aktywnej oraz innych substancji środka ochrony roślin, w tym zanieczyszczeń o znaczeniu toksykologicznym i ekotoksykologicznym,
 - b) pozostałości środka ochrony roślin wynikające ze stosowania tego środka zgodnie z przeznaczeniem;
- 4) został ustalony najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w produktach pochodzenia rolniczego lub tymczasowy najwyższy poziom pozostałości w tych produktach, zaakceptowany przez Komisję Europejską;
- 5) zostały określone oznakowania i opakowania środka ochrony roślin, zgodnie z przepisami o substancjach i preparatach chemicznych;
- 6) Komisja do Spraw Środków Ochrony Roślin wydała pozytywną opinię.

2. Wymóg, aby substancja aktywna była dopuszczona przez Komisję Europejską do stosowania w środkach ochrony roślin, nie dotyczy przypadku, gdy środek ten zawiera substancję aktywną będącą w trakcie oceny związanej z dopuszczeniem jej przez Komisję Europejską do stosowania w środkach ochrony roślin i jeżeli Komisja Europejska wydała decyzję potwierdzającą złożenie wniosku o dopuszczenie substancji aktywnej do stosowania w środku ochrony roślin wraz z wymaganą dokumentacją.

Art. 39. 1. Z wnioskiem o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może wystąpić podmiot zajmujący się jego produkcją lub obrotem, zwany dalej „wnioskodawcą”, mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w jednym z państw członkowskich.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz producenta środka ochrony roślin, jeżeli wnioskodawca nie jest producentem tego środka;
- 2) nazwę, siedzibę i adres importera lub dystrybutora środka ochrony roślin, jeżeli producent tego środka nie ma siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin oraz jego formę użytkową;
- 4) nazwę chemiczną i zwyczajową substancji aktywnej, jej zawartość w środku ochrony roślin oraz nazwę, siedzibę i adres producenta tej substancji;
- 5) datę i podpis wnioskodawcy.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub obrotu środkami ochrony roślin;
- 2) kartę charakterystyki substancji aktywnej i kartę charakterystyki środka ochrony roślin, według wzoru określonego w przepisach o substancjach i preparatach chemicznych;
- 3) wyniki badań, w tym również wyniki badań skuteczności działania środka ochrony roślin, informacje, dane oraz oceny, dotyczące środka ochrony roślin, wydane na podstawie przepisów art. 60 pkt 1;
- 4) wyniki badań, informacje, dane oraz oceny, dotyczące substancji aktywnej, wydane na podstawie przepisów art. 60 pkt 2;
- 5) projekt etykiety-instrukcji stosowania środka ochrony roślin w języku polskim;
- 6) próbki środka ochrony roślin, substancji aktywnej lub pozostałych substancji oraz wzory opakowań środka ochrony roślin — na żądanie ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 7) dowód wpłaty opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 59 ust. 1.

5. Badania środka ochrony roślin, z wyłączeniem badań skuteczności działania środka ochrony roślin, oraz badania jego substancji aktywnej, o których mowa w ust. 4 pkt 3 i 4, przeprowadza się:

- 1) w jednostkach uprawnionych na podstawie przepisów o substancjach i preparatach chemicznych lub właściwych przepisów państw członkowskich;
- 2) przy pomocy metod określonych w przepisach o substancjach i preparatach chemicznych.

6. Jeżeli środek ochrony roślin zawiera substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską i substancja ta nie różni się istotnie odnośnie stopnia czystości oraz rodzaju zanieczyszczeń i spełnia wymagania określone w przepisach szczególnych Komisji Europejskiej dla tej substancji, do wniosku dołącza się wyniki badań, informacje, dane oraz oceny dotyczące tożsamości substancji aktywnej określone przez Komisję Europejską.

7. Wyniki badań, informacje, dane oraz oceny, o których mowa w ust. 4 pkt 3 i 4, z wyjątkiem badań skuteczności działania środka ochrony roślin, składa się w języku polskim lub angielskim.

Art. 40. 1. Badania skuteczności działania środka ochrony roślin, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 4, są przeprowadzane przez jednostki organizacyjne upoważnione, w drodze decyzji, przez Głównego Inspektora.

2. Jednostka organizacyjna może być upoważniona do prowadzenia badań skuteczności środka ochro-

ny roślin, jeżeli spełnia warunki organizacyjno-techniczne zapewniające prawidłowe przeprowadzenie tych badań.

3. Upoważnienie wydawane jest na okres 5 lat.

4. W przypadku gdy upoważniona jednostka organizacyjna przestała spełniać warunki organizacyjne lub techniczne, lub prowadzi badania w sposób niezapewniający odpowiedniej ich jakości, Główny Inspektor nakazuje usunięcie stwierdzonych uchybień lub, w drodze decyzji, cofa upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności środka ochrony roślin.

5. Dopuszcza się dołączenie do wniosku, o którym mowa w art. 39 ust. 1, wyników badań przeprowadzonych w innym państwie członkowskim przez jednostki organizacyjne upoważnione na podstawie przepisów właściwych w tym państwie, jeżeli:

- 1) środek ochrony roślin jest dopuszczony do obrotu w tym państwie w zakresie wskazanym we wniosku;
- 2) badania te zostały wykonane dla tych samych gatunków roślin, z wyłączeniem roślin genetycznie modyfikowanych, w regionie o podobnych warunkach klimatyczno-glebowych, środowiskowych i agrotechnicznych do regionu, którego dotyczy wnioski;
- 3) substancja aktywna jest dopuszczona do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską;
- 4) wyniki badań zostały przedstawione w języku polskim.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest obowiązany powiadomić Komisję Europejską w przypadku nieuznania wyników badań skuteczności działania środka ochrony roślin przeprowadzonych w innym państwie członkowskim lub w przypadku konieczności przeprowadzenia powtórnych badań w zakresie, w jakim wyniki tych badań nie zostały uznane. Minister właściwy do spraw rolnictwa powiadamia Komisję Europejską również o przyczynach nieuznania lub konieczności powtórzenia badań.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjno-techniczne, o których mowa w ust. 2, oraz sposób prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz wymagania określone w międzynarodowych standardach Europejsko-Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz jednostek organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań skuteczności działania środka ochrony roślin, z określeniem nazwy jednostki organizacyj-

nej, jej siedziby i adresu oraz zakresu udzielonego upoważnienia.

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może pozwolić na użycie środka ochrony roślin niedopuszczonego do obrotu, przeznaczonego do celów naukowo-badawczych lub do badań związanych z rejestracją tego środka, w ilości niezbędnej do przeprowadzenia tych badań, na wniosek jednostki organizacyjnej prowadzącej badania lub wnioskodawcy.

2. Badania, o których mowa w ust. 1, są prowadzone pod nadzorem Inspekcji.

3. Wniosek o wydanie pozwolenia zawiera:

- 1) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin;
- 2) nazwę, siedzibę i adres producenta środka ochrony roślin;
- 3) nazwę i zawartość substancji aktywnej, ze wskazaniem producenta tej substancji;
- 4) określenie:
 - a) gatunków roślin, na których będą prowadzone badania,
 - b) zwalczanych organizmów szkodliwych,
 - c) powierzchni badań,
 - d) miejsca prowadzenia badań, jeżeli środek przeznaczony jest do celów naukowo-badawczych,
 - e) przewidywanej dawki i ilości środka ochrony roślin niezbędnej do przeprowadzenia badań;
- 5) wskazanie jednostki wykonującej badania i okresu, w jakim badania te będą prowadzone.

4. Do wniosku należy dołączyć kartę charakterystyki środka ochrony roślin i kartę charakterystyki substancji aktywnej oraz dowód wpłaty opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 59 ust. 1.

5. Jeżeli badania mogą mieć niekorzystny wpływ na zdrowie człowieka, zwierząt lub środowisko, minister właściwy do spraw rolnictwa może zabronić ich przeprowadzenia lub pozwolić na ich przeprowadzenie na określonych warunkach.

6. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin, ze wskazaniem producenta tego środka;
- 2) nazwę i zawartość substancji aktywnej, ze wskazaniem producenta tej substancji;
- 3) gatunki roślin, na których będą prowadzone badania;
- 4) zwalczane organizmy szkodliwe;
- 5) powierzchnię, na której będą prowadzone badania;
- 6) miejsce prowadzenia badań, jeżeli środek przeznaczony jest do celów naukowo-badawczych;

7) jednostkę wykonującą badania i okres, w jakim badania będą prowadzone;

8) dodatkowe warunki prowadzenia badań, o których mowa w ust. 5.

7. Pozwolenie upoważnia na wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków ochrony roślin.

Art. 42. 1. Tworzy się Komisję do Spraw Środków Ochrony Roślin, zwaną dalej „Komisją”.

2. Komisja jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Do zadań Komisji należy:

- 1) opiniowanie wniosków w sprawach wydawania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin;
- 2) opiniowanie innych spraw dotyczących środków ochrony roślin, przedstawianych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Komisja składa się z siedmiu członków:

- 1) trzech przedstawicieli ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 2) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw środowiska;
- 3) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw zdrowia.

5. Członków Komisji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, z tym że członków Komisji, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, powołuje i odwołuje odpowiednio na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw zdrowia.

6. Kadencja członków Komisji trwa 4 lata.

7. Komisja działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

8. Miesięczne wynagrodzenie członków Komisji ustala się jako mnożnik 0,5 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw za IV kwartał poprzedzający rok, w którym następuje wypłata wynagrodzenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Statystycznego.

9. Zamiejscowym członkom Komisji przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania na zasadach stosowanych przy podróżach służbowych na obszarze kraju pracowników zatrudnionych w państwowych lub samorządowych jednostkach sfery budżetowej.

10. Wynagrodzenie członków Komisji oraz zwrot kosztów podróży i zakwaterowania są wypłacane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 43. 1. Komisja wydaje opinię, o której mowa w art. 38 ust. 1 pkt 6, biorąc pod uwagę oceny i raporty opracowane przez jednostki organizacyjne upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Oceny i raporty, o których mowa w ust. 1, dotyczą:

- 1) właściwości fizycznych i chemicznych środka ochrony roślin, w tym jego substancji aktywnej;
- 2) wpływu środka ochrony roślin na środowisko, z uwzględnieniem jego zachowania w środowisku i oddziaływania na gatunki niebędące celem działania tego środka;
- 3) oddziaływania środka ochrony roślin na zdrowie człowieka i zwierząt, z uwzględnieniem pozostałości tego środka;
- 4) skuteczności działania środka ochrony roślin;
- 5) oddziaływania na zwierzęta kręgowce, w przypadku gdy środek ochrony roślin jest przeznaczony do zwalczania tych zwierząt;
- 6) oddziaływania środka ochrony roślin na rośliny lub produkty roślinne, w tym dotyczącego dopuszczalnego poziomu fitotoksyczności tego środka.

3. Oceny i raporty opracowują jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, na podstawie przedstawionych przez wnioskodawcę wyników badań, informacji, danych i ocen dotyczących środka ochrony roślin oraz jego substancji aktywnej, potwierdzających spełnienie warunków określonych w art. 38 ust. 1 pkt 1—5.

4. Opracowanie ocen i raportów przez jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, jest dokonywane odpłatnie.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw środowiska upoważni, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne do opracowywania ocen i raportów, o których mowa w ust. 2, określając nazwę, siedzibę i adres upoważnionej jednostki organizacyjnej oraz zakres upoważnienia, biorąc pod uwagę potencjał naukowo-badawczy tych jednostek.

Art. 44. 1. Po złożeniu wniosku o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu minister właściwy do spraw rolnictwa, w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku, sprawdza, czy do wniosku zostały dołączone wymagane wyniki badań, informacje, dane i oceny dotyczące środka ochrony roślin oraz jego substancji aktywnej, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 3.

2. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu nie spełnia wymogów określonych w ustawie i w przepisach wydanych na jej podstawie lub do wniosku nie zostały dołączone wymagane dokumenty, minister właściwy do spraw rolnictwa wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie miesiąca od dnia otrzymania

przez wnioskodawcę wezwania, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków we wskazanym terminie spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

3. Po stwierdzeniu, że wniosek spełnia wymogi określone w ustawie i w przepisach wydanych na jej podstawie i zostały do niego dołączone wszystkie wymagane dokumenty, minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) powiadamia o tym wnioskodawcę;
- 2) przekazuje jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 43 ust. 1, złożoną dokumentację w zakresie niezbędnym do opracowania przez te jednostki ocen i raportów;
- 3) występuje do Komisji o wydanie opinii, o której mowa w art. 38 ust. 1 pkt 6.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa podejmuje decyzję w sprawie wydania zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu w terminie 12 miesięcy od dnia dokonania stwierdzenia, o którym mowa w ust. 3.

5. Jeżeli w czasie trwania postępowania o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu zostanie stwierdzone, że substancja czynna wchodząca w skład tego środka jest dopuszczona do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską, przy czym jest wytwarzana przez innego wnioskodawcę lub inną metodą, niż jest to wskazane w dokumentacji przedstawionej w celu dopuszczenia tej substancji przez Komisję Europejską, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej wszystkie dane dotyczące specyfikacji wytwarzania tej substancji aktywnej, z uwzględnieniem zanieczyszczeń.

Art. 45. 1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz producenta środka ochrony roślin, jeżeli wnioskodawca nie jest producentem tego środka;
- 2) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin;
- 3) nazwy chemiczne i zwyczajowe substancji czynnych, określenie ich zawartości w środku ochrony roślin oraz nazwę, siedzibę i adres producenta tych substancji;
- 4) informację o klasyfikacji środka ochrony roślin pod względem stwarzania przez niego zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczoł i organizmów wodnych;
- 5) wymagania jakościowe dla środka ochrony roślin;
- 6) treść etykiety-instrukcji stosowania w języku polskim.

2. Klasyfikacji środków ochrony roślin, o której mowa w ust. 1 pkt 4, dokonuje się zgodnie z przepisami o substancjach i preparatach chemicznych, z tym że klasyfikacji pod względem zagrożenia dla pszczoł

nie dokonuje się dla środków ochrony roślin, których zakres i sposób stosowania wykluczają możliwość zeknięcia się z pszczołami.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące treści etykiety-instrukcji stosowania środka ochrony roślin, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo zdrowia człowieka i zwierząt oraz ewentualny niekorzystny wpływ środka ochrony roślin na środowisko.

Art. 46. 1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu jest wydawane na okres nie dłuższy niż:

- 1) 10 lat;
- 2) 3 lata — w przypadku gdy środek ochrony roślin zawiera substancję aktywną będącą w trakcie oceny związanej z dopuszczeniem przez Komisję Europejską tej substancji do stosowania w środkach ochrony roślin, o której mowa w art. 38 ust. 2.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może być przedłużone na okres nie dłuższy niż kolejne 3 lata, jeżeli nie została zakończona ocena, o której mowa w art. 38 ust. 2.

3. Po upływie terminu ważności zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu środek ten może znajdować się w obrocie do czasu upływu terminu jego ważności, jednak nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy.

Art. 47. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi rejestr środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu, zwany dalej „rejestrem”.

2. Rejestr jest jawny i zawiera:

- 1) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin oraz nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, o którym mowa w art. 39 ust. 1;
- 2) nazwy substancji aktywnych, w tym nazwy chemiczne i zwyczajowe oraz ich zawartości w środku ochrony roślin;
- 3) informacje dotyczące klasyfikacji środka ochrony roślin pod względem stwarzania przez niego zagrożeń zdrowia człowieka, pszczoł i organizmów wodnych;
- 4) informacje o dopuszczeniu środka ochrony roślin do stosowania w strefach ochronnych ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych i rezerwatów przyrody;
- 5) datę ważności i numer zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu.

Art. 48. 1. Jeżeli po wydaniu zezwolenia lub w czasie trwania postępowania o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu zachodzi podejrzenie, że stanowi on zagrożenie dla zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska, minister właściwy

do spraw rolnictwa może zażądać od wnioskodawcy dostarczenia, w oznaczonym terminie, wyników dodatkowych badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących środka ochrony roślin lub jego substancji aktywnej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze decyzji, zakazać lub ograniczyć obrót lub stosowanie środka ochrony roślin na oznaczony czas, niezbędny do ustalenia zagrożenia.

Art. 49. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w uzasadnionych przypadkach, na wniosek instytucji państwowych lub naukowych z dziedziny rolnictwa, społeczno-zawodowych organizacji rolników lub izb rolniczych, po uzyskaniu zgody wnioskodawcy wymienionego w art. 39 ust. 1 oraz pozytywnej opinii Komisji, może zezwolić, na czas oznaczony, na stosowanie środka ochrony roślin w roślinach uprawianych na małej powierzchni lub przeciwko organizmom szkodliwym powodującym straty tylko na określonych obszarach, jeżeli zostaną spełnione wymagania określone w art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. d i e.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu występującego z wnioskiem;
- 2) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin;
- 3) numer zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu;
- 4) określenie producenta środka ochrony roślin;
- 5) proponowany zakres stosowania środka ochrony roślin, wraz z uzasadnieniem obejmującym w szczególności określenie powierzchni, na której przewiduje się zastosowanie tego środka, oraz określenie strat powodowanych przez organizmy szkodliwe na obszarach, o których mowa w ust. 1;
- 6) datę i podpis podmiotu występującego z wnioskiem.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) zgodę wnioskodawcy wymienionego w art. 39 ust. 1 na wnioskowany zakres stosowania;
- 2) projekt instrukcji stosowania środka ochrony roślin;
- 3) wyniki badań, informacje, dane oraz oceny, dotyczące środka ochrony roślin, niezbędne do potwierdzenia spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1;
- 4) oświadczenie podmiotu występującego z wnioskiem, że ponosi on odpowiedzialność za skuteczność działania środka ochrony roślin;
- 5) dowód wpłaty opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 59 ust. 1.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydane na wnioskowany okres czasu, nie dłuższy jed-

nak niż data ważności zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu.

Art. 50. 1. Podmioty, które uzyskały zezwolenia, o których mowa w art. 39 ust. 1 i art. 49 ust. 1, są obowiązane do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa wszelkich nowych informacji i danych dotyczących dopuszczonego środka ochrony roślin do obrotu, w zakresie stwarzanego przez ten środek zagrożenia dla zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska.

2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej i państwu członkowskim.

Art. 51. 1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu albo zezwolenie, o którym mowa w art. 49 ust. 1, może zostać cofnięte na wniosek wnioskodawcy lub w przypadku:

- 1) stwierdzenia nieprzydatności środka ochrony roślin do zastosowania zgodnie z jego przeznaczeniem lub ujawnienia nieznanego dotychczas okoliczności dotyczących szkodliwego oddziaływania tego środka na zdrowie człowieka, zwierząt lub środowisko, potwierdzone wynikami badań naukowych;
- 2) nieprzedłożenia w oznaczonym terminie wyników badań lub informacji, o których mowa w art. 48 ust. 1;
- 3) decyzji Komisji Europejskiej o niedopuszczeniu substancji aktywnej do stosowania w środku ochrony roślin lub nałożeniu ograniczenia w stosowaniu tej substancji;
- 4) gdy dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe.

2. W przypadku cofnięcia zezwolenia na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu albo zezwolenia, o którym mowa w art. 49 ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa określa w decyzji termin wycofania środka ochrony roślin z obrotu.

Art. 52. 1. Wnioskodawca ubiegający się o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu na okres kolejnych 10 lat powinien złożyć wniosek w terminie 18 miesięcy przed upływem ważności aktualnego zezwolenia.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może przedłużyć ważność zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu na okres niezbędny do przeprowadzenia oceny wyników badań, informacji i danych o środku ochrony roślin oraz substancji aktywnej tego środka.

Art. 53. 1. W przypadku wystąpienia nieprzewidywanego zagrożenia ze strony organizmów szkodliwych, których zwalczanie środkami ochrony roślin znajdującymi się w obrocie jest nieskuteczne, na

wniosek zainteresowanego podmiotu, minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia i ministra właściwego do spraw środowiska oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji, może zezwolić na jednorazowe dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 38, na okres nie dłuższy niż 120 dni.

2. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, określa się szczegółowe warunki, zakres stosowania i ilość środka ochrony roślin, uwzględniając w szczególności rodzaj zagrożenia, miejsce wystąpienia zagrożenia i właściwości środka ochrony roślin.

3. O wydaniu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie.

4. Przedłużenie okresu, o którym mowa w ust. 1, wydanie ponownego zezwolenia lub cofnięcie zezwolenia następuje na warunkach określonych w decyzji Komisji Europejskiej.

Art. 54. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej i państwu członkowskim:

- 1) raz w roku wykaz środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu;
- 2) najpóźniej w ostatnim miesiącu każdego kwartału informacje o środkach ochrony roślin dopuszczonych do obrotu na podstawie zezwoleń, o których mowa w art. 46 ust. 1 i 2, lub wycofanych z obrotu na podstawie decyzji, o których mowa w art. 51 ust. 1, podając w szczególności:
 - a) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy,
 - b) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin,
 - c) nazwę i zawartość substancji aktywnej,
 - d) zakres stosowania środka ochrony roślin,
 - e) przyczyny cofnięcia zezwolenia,
 - f) tymczasowe wartości najwyższego poziomu pozostałości środka ochrony roślin, jeżeli nie zostały ustalone na podstawie przepisów o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia, oraz wyniki badań, informacje i dane, na podstawie których ustalono te wartości;
- 3) informacje o działaniach, o których mowa w art. 48 ust. 2.

Art. 55. 1. Z wnioskiem o dopuszczenie substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską może wystąpić producent środka ochrony roślin lub substancji aktywnej, mający siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do ministra właściwego do spraw rolnictwa lub innego właściwego organu w tych sprawach w innym państwie członkowskim.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) kartę charakterystyki substancji aktywnej oraz kartę charakterystyki przynajmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego daną substancję aktywną, sporządzone w języku angielskim;
- 2) wyniki badań, informacje i dane oraz oceny, dotyczące substancji aktywnej oraz przynajmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego tę substancję, sporządzone w języku angielskim;
- 3) dowód wpłaty opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 59 ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje wniosek wraz z dołączoną do niego dokumentacją, o której mowa w ust. 3, Komisji Europejskiej i państwom członkowskim.

Art. 56. 1. Wyniki badań, informacje, dane oraz oceny dotyczące substancji aktywnej nie mogą być wykorzystywane przy rozpatrywaniu wniosków innych wnioskodawców o dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu przez okres:

- 1) 10 lat od dnia pierwszego włączenia substancji aktywnej do wykazu substancji aktywnych dopuszczonych przez Komisję Europejską do stosowania w środkach ochrony roślin, jeżeli substancja ta nie wchodziła w skład środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu przed dniem 26 lipca 1993 r.;
- 2) 5 lat od dnia pierwszego włączenia substancji aktywnej do wykazu substancji aktywnych dopuszczonych przez Komisję Europejską do stosowania w środkach ochrony roślin, jeżeli substancja ta wchodziła w skład środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu przed dniem 26 lipca 1993 r.;
- 3) 5 lat od dnia wejścia w życie decyzji Komisji Europejskiej o zmianie warunków, na jakich substancja aktywna została wpisana do wykazu substancji aktywnych dopuszczonych do stosowania w środkach ochrony roślin, w przypadku wyników badań, informacji, danych oraz ocen dostarczonych w celu wydania tej decyzji;
- 4) 5 lat od dnia wejścia w życie decyzji Komisji Europejskiej o przedłużeniu ważności wpisu substancji aktywnych do wykazu substancji aktywnych dopuszczonych do stosowania w środkach ochrony roślin, w przypadku wyników badań, informacji, danych oraz ocen dostarczonych w celu wydania tej decyzji.

2. Jeżeli okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kończy się wcześniej niż okres przewidywany w ust. 1 pkt 1, wówczas okres 5-letni przedłuża się w taki sposób, aby zakończył się w tym samym dniu, co okres 10-letni.

3. Przepisy ust. 1 nie dotyczą wnioskodawców, którzy przedstawią upoważnienie pierwszego wnioskodawcy do wykorzystania wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących środka ochrony roślin i jego substancji aktywnej.

Art. 57. 1. Wyniki badań, informacje, dane oraz oceny dotyczące środka ochrony roślin nie mogą być

wykorzystywane przy rozpatrywaniu wniosków innych wnioskodawców w okresie 10 lat od dnia wydania pierwszego zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin w jednym z państw członkowskich, jeżeli zezwolenie to zostało wydane po dopuszczeniu przez Komisję Europejską substancji aktywnej tego środka do stosowania w środkach ochrony roślin.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wnioskodawców, którzy przedstawią upoważnienie pierwszego wnioskodawcy do wykorzystania wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących środka ochrony roślin i jego substancji aktywnej.

3. Wnioskodawca ubiegający się o wydanie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin zawierającego substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską, przed rozpoczęciem badań na zwierzętach kręgowych jest obowiązany do uzyskania informacji od ministra właściwego do spraw rolnictwa:

- 1) czy środek ochrony roślin, którego dotyczy wniosek, jest identyczny ze środkiem dopuszczonym do obrotu;
- 2) o nazwie, siedzibie i adresie pierwszego wnioskodawcy.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazując informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 2, podaje pierwszemu wnioskodawcy nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy ubiegającego się o wydanie zezwolenia.

5. Wnioskodawca występuje do pierwszego wnioskodawcy o udostępnienie wyników badań przeprowadzonych na zwierzętach kręgowych.

Art. 58. 1. Na uzasadniony wniosek wnioskodawcy informacje handlowe lub informacje dotyczące procesu produkcji mogą stanowić informacje niejawne, stosownie do przepisów o ochronie informacji niejawnych.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) nazw i zawartości substancji aktywnych oraz nazw substancji niebezpiecznych w rozumieniu przepisów o substancjach i preparatach;
- 2) nazwy środka ochrony roślin;
- 3) danych o właściwościach fizykochemicznych środka ochrony roślin i jego substancji aktywnej;
- 4) oceny wyników badań skuteczności działania środka ochrony roślin oraz ewentualnych zagrożeń dla człowieka, zwierząt lub środowiska;
- 5) zalecanych metod i środków ostrożności w postępowaniu ze środkami ochrony roślin podczas ich przechowywania, transportu lub w razie pożaru i innych zagrożeń;
- 6) metod analizy środka ochrony roślin i jego pozostałości;

- 7) sposobu postępowania:
 - a) z opakowaniami po środku ochrony roślin,
 - b) ze środkiem ochrony roślin nieprzydatnym do stosowania;
- 8) sposobów neutralizacji lub dezaktywacji środka ochrony roślin w razie jego przypadkowego uwolnienia do środowiska;
- 9) sposobu udzielania pierwszej pomocy i opieki lekarskiej w przypadku szkodliwego zadziałania środka ochrony roślin na zdrowie człowieka.

3. Jeżeli wnioskodawca ujawni informacje, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany poinformować o tym ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 59. 1. Czynności związane z wydaniem decyzji w sprawie środków ochrony roślin oraz substancji aktywnych, o których mowa w art. 38 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 49 ust. 1, art. 53 ust. 1 i art. 55 ust. 1, podlegają opłacie rejestrowej.

2. Opłata rejestrowa stanowi dochód budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty rejestrowej, biorąc pod uwagę czas trwania postępowania administracyjnego oraz koszt użytych materiałów.

Art. 60. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres badań, informacji i danych dotyczących środka ochrony roślin,
- 2) zakres badań, informacji i danych dotyczących substancji aktywnej,
- 3) szczegółowe zasady sporządzania oceny wyników badań, informacji i danych dotyczących środka ochrony roślin oraz substancji aktywnej

— mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie dokonania właściwej oceny środka ochrony roślin i substancji aktywnej pod względem spełniania wymagań przez ten środek ochrony roślin i substancję aktywną.

Rozdział 4

Obrót i stosowanie środków ochrony roślin

Art. 61. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą być wprowadzane środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu, których okres ważności w dniu przywozu wynosi co najmniej 18 miesięcy, zaopatrzone w etykiety-instrukcje stosowania w języku polskim.

Art. 62. 1. W obrocie mogą znajdować się środki ochrony roślin wyłącznie w oryginalnych, szczelnie zamkniętych opakowaniach.

2. Na opakowaniu środka ochrony roślin umieszcza się, w sposób trwały, etykietę-instrukcję stosowania zawierającą informacje wykonane w sposób czytelny i trwały.

3. Na opakowaniu wprowadzanego do obrotu materiału siewnego zawierającego środek ochrony roślin zamieszcza się:

- 1) nazwę środka ochrony roślin;
- 2) nazwę jego substancji aktywnej;
- 3) klasyfikację środka ochrony roślin pod względem stwarzania zagrożeń dla zdrowia człowieka i organizmów wodnych;
- 4) datę zaprawiania nasion.

4. Termin upływu ważności środka ochrony roślin może być, na wniosek zainteresowanego podmiotu, przedłużony przez jednostkę, o której mowa w art. 39 ust. 5 pkt 1, po przeprowadzeniu badań stwierdzających przydatność danego środka ochrony roślin do zastosowania zgodnego z przeznaczeniem; koszty badania ponosi zainteresowany podmiot.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić termin zaktualizowania etykiet-instrukcji stosowania znajdujących się w obrocie środków ochrony roślin, w decyzji zmieniającej zezwolenie na dopuszczenie tego środka do obrotu, jeżeli zmiana zezwolenia związana jest z zagrożeniem bezpieczeństwa dla ludzi, zwierząt lub środowiska.

Art. 63. 1. Środki ochrony roślin mogą być używane do zaprawiania materiału siewnego, jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i są stosowane zgodnie z ich przeznaczeniem.

2. Materiał siewny zaprawiony środkami ochrony roślin może być stosowany tylko do siewu lub sadzenia.

Art. 64. 1. Prowadzenie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin wymaga uzyskania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Zezwolenie na prowadzenie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin wydaje, na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy producentów środków ochrony roślin, którzy uzyskali zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na dopuszczenie danego środka ochrony roślin do obrotu.

4. Przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, powinien posiadać pomieszczenia dostosowane do prowadzenia wnioskowanej działalności.

5. Konfekcjonowanie środków ochrony roślin można prowadzić za zgodą przedsiębiorcy, który uzyskał

zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na dopuszczenie danego środka ochrony roślin do obrotu i po uzgodnieniu z nim rodzaju opakowań.

6. Czynności związane z konfekcjonowaniem lub obrotem środkami ochrony roślin mogą wykonywać wyłącznie osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin i posiadają aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia.

Art. 65. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 2) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji statystycznej REGON;
- 4) numer identyfikacji podatkowej NIP;
- 5) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą ma być udzielone zezwolenie;
- 6) informacje o miejscu konfekcjonowania lub obrotu oraz o miejscu przechowywania środków ochrony roślin.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 6;
- 2) opinie potwierdzające, że pomieszczenia, o których mowa w art. 64 ust. 4, spełniają wymogi ochrony środowiska, bezpieczeństwa pożarowego oraz higieniczno-sanitarne dotyczące konfekcjonowania lub obrotu oraz przechowywania opakowań po środkach ochrony roślin sklasyfikowanych jako bardzo toksyczne i toksyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.²⁾);
- 3) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej.

3. Opinie, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wydają odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska, Państwowej Straży Pożarnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

4. Jeżeli konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin będą prowadzone na terenie województwa, na którym przedsiębiorca nie ma siedziby lub miejsca zamieszkania, do wniosku dołącza się pozytywną opinię wojewódzkiego inspektora województwa, na którego terenie będzie prowadzona wnioskowa

wana działalność, o spełnieniu warunków niezbędnych do prowadzenia tej działalności.

5. W sprawach prowadzenia konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy o działalności gospodarczej.

Art. 66. 1. Środki ochrony roślin zaliczane do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka mogą nabywać wyłącznie osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania tych środków i posiadają aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia.

2. Przedsiębiorca prowadzący obrót środkami ochrony roślin jest obowiązany prowadzić ewidencję nabywców środków ochrony roślin zaliczanych do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka i przechowywać ją przez okres 2 lat.

Art. 67. Zabrania się:

- 1) sprzedaży środków ochrony roślin:
 - a) osobom nietrzeźwym lub niepełnoletnim,
 - b) po upływie terminu ich ważności,
 - c) w opakowaniach zastępczych,
 - d) przy zastosowaniu automatów lub samoobsługi, w handlu okrężnym,
 - e) w pomieszczeniach, w których jest prowadzona sprzedaż żywności lub pasz,
 - f) w opakowaniach, na których nie została zamieszczona aktualna etykieta-instrukcja stosowania,
 - g) osobom nieposiadającym aktualnego zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, o którym mowa w art. 66 ust. 1, w przypadku środków ochrony roślin zaliczanych do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka;
- 2) podawania informacji niezgodnych z etykietą-instrukcją stosowania.

Art. 68. 1. Można stosować wyłącznie środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu oraz zgodnie z etykietą-instrukcją stosowania, ściśle z podanymi w niej zaleceniami, oraz w taki sposób, aby nie dopuścić do zagrożenia zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska.

2. Zabiegi środkami ochrony roślin wykonuje się z uwzględnieniem stosowania w pierwszej kolejności metod biologicznych, agrotechnicznych, hodowlanych lub integrowanej ochrony roślin.

Art. 69. W przypadku podejrzenia zastosowania środka ochrony roślin niedopuszczonego do obrotu lub zastosowania środka w sposób stwarzający zagrożenie zdrowia człowieka lub zwierząt, organy Inspekcji stosują procedurę powiadamiania zgodnie z systemem wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt w rozumieniu przepisów o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187 oraz z 2003 r. Nr 189, poz. 1852.

Art. 70. Na roślinach uprawianych w strefach ochronnych ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych oraz rezerwatów przyrody można stosować wyłącznie środki ochrony roślin, których stosowanie w tych strefach i na tych terenach nie jest zabronione.

Art. 71. 1. Posiadacze gruntów, na których są prowadzone zabiegi ochrony roślin, prowadzą ewidencję tych zabiegów.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu;
- 2) powierzchnie uprawy roślin;
- 3) powierzchnie, na których są wykonywane zabiegi ochrony roślin oraz terminy ich wykonywania;
- 4) nazwy zastosowanych środków ochrony roślin i ich dawki;
- 5) przyczyny zastosowania środków ochrony roślin.

3. Ewidencja powinna być przechowywana co najmniej przez okres 2 lat od dnia wykonania zabiegu ochrony roślin.

4. Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą przeprowadzania zabiegów ochrony roślin w ogrodach przydomowych i działkowych.

Art. 72. 1. W przypadku stwierdzenia, że środek ochrony roślin nie jest dopuszczony do obrotu i stosowania, jest sfałszowany, przeterminowany lub nie odpowiada wymaganiom jakościowym, wojewódzki inspektor nakazuje, w drodze decyzji, wycofanie tego środka z obrotu i zakazuje jego stosowania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do materiału siewnego zaprawionego środkami ochrony roślin niedopuszczonymi do obrotu lub zastosowanymi niezgodnie z przeznaczeniem.

Art. 73. W przypadku zagrożenia zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora, po zasięgnięciu opinii państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, może, w drodze rozporządzenia porządkowego, na oznaczony czas:

- 1) zakazać, ograniczyć albo uzależnić stosowanie środków ochrony roślin od spełnienia określonych warunków;
- 2) zakazać uprawy niektórych roślin na gruntach, na których zastosowano określone środki ochrony roślin.

Art. 74. Zabiegi przy użyciu środków ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnictwie mogą być wykonywane przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin i posiadają aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia.

Art. 75. 1. Szkolenia, o których mowa w art. 64 ust. 6, art. 66 ust. 1 i art. 74, mogą być prowadzone

przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę tych jednostek.

2. Wojewódzki inspektor, na wniosek jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji, upoważnienie do prowadzenia szkoleń, jeżeli jednostka organizacyjna posiada pomieszczenia, środki dydaktyczne i wykwalifikowaną kadrę, odpowiednio do prowadzenia takich szkoleń.

3. Jeżeli jednostka organizacyjna upoważniona do prowadzenia szkoleń przestała spełniać warunki wymagane do uzyskania upoważnienia do prowadzenia szkoleń lub prowadzi szkolenia niezgodnie z przepisami, wojewódzki inspektor może cofnąć, w drodze decyzji, wydane upoważnienie.

4. Jednostki organizacyjne upoważnione do prowadzenia szkoleń wydają zaświadczenie o ukończeniu szkolenia po zdaniu egzaminu testowego z zakresu objętego szkoleniem.

5. Zaświadczenia o ukończeniu szkoleń, o których mowa w ust. 1, zachowują ważność przez okres 5 lat od dnia ukończenia szkolenia.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dla jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenia, o których mowa w art. 64 ust. 6, art. 66 ust. 1 i art. 74,
- 2) programy szkoleń z zakresu konfekcjonowania, obrotu i stosowania środków ochrony roślin, z uwzględnieniem sposobu ich stosowania,
- 3) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia

— uwzględniając zapewnienie przez te jednostki wykwalifikowanej kadry i zagwarantowanie rzetelnego przeprowadzania szkoleń.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz jednostek organizacyjnych upoważnionych do prowadzenia szkoleń w zakresie obrotu, konfekcjonowania i stosowania środków ochrony roślin z określeniem nazwy jednostki organizacyjnej, jej siedziby i adresu oraz zakresu udzielonego upoważnienia.

Art. 76. 1. Środki ochrony roślin stosuje się sprzętem sprawnym technicznie, który użyty zgodnie z przeznaczeniem zapewnia skuteczne zwalczanie organizmów szkodliwych i nie spowoduje zagrożenia zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska.

2. Opryskiwacze ciągnikowe i samobieżne polowe lub sadownicze, zwane dalej „opryskiwaczami”, mogą być wprowadzane do obrotu, jeżeli ich sprawność techniczna została potwierdzona badaniami przeprowadzonymi przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora.

3. Przepis ust. 2 stosuje się również do opryskiwaczy będących w eksploatacji.

4. Badania sprawności technicznej opryskiwaczy powinny być przeprowadzane w odstępach czasu nie dłuższych niż 3 lata.

5. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej upoważnia, w drodze decyzji, tę jednostkę, na jej wniosek, do przeprowadzania badań sprawności technicznej opryskiwaczy, jeżeli dana jednostka organizacyjna posiada odpowiednie warunki lokalowe, właściwe wyposażenie techniczne i wykwalifikowaną kadrę do prowadzenia takich badań.

6. Jeżeli jednostka organizacyjna upoważniona do przeprowadzania badań opryskiwaczy przestała spełniać warunki wymagane do uzyskania upoważnienia lub prowadzi badania niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, wydane upoważnienie.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla jednostek organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań opryskiwaczy i potwierdzania wymaganej sprawności technicznej opryskiwaczy oraz sposób przeprowadzania badań opryskiwaczy, z uwzględnieniem etapów badania ogólnego i badania poszczególnych urządzeń opryskiwacza, a także sposób dokumentowania tych badań, biorąc pod uwagę posiadanie odpowiednich warunków lokalowych, właściwe wyposażenie techniczne i niezbędny sprzęt diagnostyczny oraz posiadanie przez te jednostki wykwalifikowanej kadry pracowniczej, a także zapewnienie sprawności technicznej opryskiwaczy, umożliwiające prawidłowe stosowanie środków ochrony roślin, oraz sposób przeprowadzania badań, pozwalający na dokładną i wiarygodną ocenę sprawności technicznej opryskiwaczy.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne dla opryskiwaczy, mając na uwadze zapewnienie ochrony zdrowia człowieka i zwierząt oraz ochrony środowiska.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz jednostek organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań opryskiwaczy z określeniem nazwy jednostki organizacyjnej, jej siedziby i adresu oraz zakresu udzielonego upoważnienia.

Art. 77. 1. Środki ochrony roślin na terenie otwartym stosuje się:

- 1) sprzętem naziemnym, jeżeli:
 - a) prędkość wiatru nie przekracza 3 m/s,
 - b) miejsce stosowania środka ochrony roślin jest oddalone o co najmniej 5 m od krawędzi jezdni dróg publicznych, z wyłączeniem dróg publicz-

nych zaliczanych do kategorii dróg gminnych, i o co najmniej 20 m od budynków mieszkalnych i zabudowań inwentarskich, pasiek, plantacji roślin zielarskich, ogrodów działkowych, rezerwatów przyrody, parków narodowych, stanowisk roślin objętych ochroną gatunkową, wód powierzchniowych oraz od granicy wewnętrznego terenu ochrony strefy pośredniej ujęć wody;

2) sprzętem agrolotniczym, jeżeli:

- a) jest on wyposażony w specjalne urządzenia do stosowania środków ochrony roślin oraz gdy do środka ochrony roślin zostanie dodana substancja obciążająca,
- b) wilgotność względna powietrza jest nie mniejsza niż 60 % i prędkość wiatru nie przekracza 3 m/s,
- c) powierzchnia upraw, na której stosuje się środek ochrony roślin, wynosi co najmniej 5 ha i jest oddalona o co najmniej 500 m od obiektów, o których mowa w pkt 1 lit. b, przy kierunku wiatru wiejącego w stronę tych obiektów.

2. Uprawy lub miejsca wymienione w ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. c, na które został zniesiony środek ochrony roślin lub istnieje podejrzenie takiego zniesienia, powinny być objęte właściwym okresem karencji i okresem prewencji.

3. Zabrania się stosowania:

- 1) środków ochrony roślin zaliczonych do bardzo toksycznych i toksycznych dla człowieka oraz środków chwastobójczych i desykantów przy użyciu sprzętu agrolotniczego;
- 2) środków ochrony roślin bez zachowania okresu prewencji.

Rozdział 5

Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa

Art. 78. Inspekcja realizuje zadania związane z nadzorem nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, określone w ustawie oraz w przepisach o nasiennictwie i przepisach innych ustaw.

Art. 79. Do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad zdrowiem roślin należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) kontrola fitosanitarna roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, podłoży i gleby oraz środków transportu, w miejscach wwozu i na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ocena stanu zagrożenia roślin przez organizmy szkodliwe oraz prowadzenie ewidencji tych organizmów;
- 3) wydawanie decyzji w sprawie zwalczania organizmów szkodliwych;

- 4) ustalanie i doskonalenie metod oraz terminów zwalczania organizmów szkodliwych, a także zapobieganie ich rozprzestrzenianiu się;
- 5) wydawanie świadectw fitosanitarnych, paszportów roślin oraz nadzór nad jednostkami upoważnionymi do wydawania paszportów roślin;
- 6) kontrola zabiegów oczyszczania, odkażania i przerobu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 7) zawiadamianie organizacji ochrony roślin państwa, z którego pochodzą rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o ich zatrzymaniu lub zniszczeniu;
- 8) nadzór nad wprowadzaniem, rozprzestrzenianiem oraz nad pracami z wykorzystaniem organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych przez organizmy kwarantanne lub niespełniających wymagań specjalnych oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczanie jest zakazane;
- 9) prowadzenie rejestru przedsiębiorców;
- 10) wydawanie certyfikatów dla producentów stosujących integrowaną produkcję roślin;
- 11) badania laboratoryjne roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 12) wydawanie decyzji w sprawie postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami podlegającymi granicznej kontroli fitosanitarnej.

Art. 80. Do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) wydawanie zezwoleń oraz kontrolowanie podmiotów prowadzących konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin;
- 2) kontrola jakości środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu;
- 3) kontrola prawidłowości stosowania środków ochrony roślin;
- 4) upoważnianie jednostek organizacyjnych do wykonywania badań sprzętu do stosowania środków ochrony roślin oraz nadzór nad wykonywaniem tych badań i stanem technicznym tego sprzętu;
- 5) upoważnianie jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń i nadzór nad przeprowadzaniem tych szkoleń;
- 6) nadzór nad jednostkami upoważnionymi do przeprowadzania badań skuteczności środków ochrony roślin;
- 7) monitorowanie zużycia środków ochrony roślin.

Art. 81. Do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, o którym mowa w przepisach o nasien-

nictwie, należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) ocena polowa, laboratoryjna i cech zewnętrznych materiału siewnego;
- 2) kontrola tożsamości materiału siewnego;
- 3) kontrola przestrzegania zasad i obowiązujących wymagań w zakresie wytwarzania, oceny, przechowywania i obrotu materiałem siewnym, w tym modyfikowanym genetycznie;
- 4) wydawanie akredytacji w zakresie pobierania próbek i oceny materiału siewnego oraz kontrola warunków ich przestrzegania;
- 5) wydawanie urzędowych etykiet i plomb oraz nadzór nad jednostkami upoważnionymi do wypełniania etykiet;
- 6) kontrola materiału siewnego wwożonego z państw trzecich oraz ustalanie stopni kwalifikacji tego materiału;
- 7) dokonywanie oceny materiału siewnego w przypadku złożenia odwołania od oceny wykonanej przez akredytowane podmioty.

Art. 82. 1. Nadzór nad wykonywaniem zadań Inspekcji, o których mowa w art. 79—81, sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Zadania Inspekcji wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor;
- 2) wojewoda, przy pomocy wojewódzkiego inspektora jako kierownika wojewódzkiej inspekcji ochrony roślin i nasiennictwa wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

Art. 83. 1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej, podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Głównego Inspektora powołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Głównego Inspektora odwołuje Prezes Rady Ministrów.

3. Zastępców Głównego Inspektora powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora.

4. Główny Inspektor wykonuje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanego dalej „Głównym Inspektoratem”.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze zarządzenia, nadaje statut Głównemu Inspektoratowi.

6. Statut Głównego Inspektoratu określa w szczególności organizację wewnętrzną tego Inspektoratu, w tym rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w jego skład.

Art. 84. 1. Główny Inspektor koordynuje i nadzoruje działalność wojewódzkich inspektorów.

2. Główny Inspektor, w celu usprawnienia i ujednolicenia działania Inspekcji, może wydawać wojewódzkim inspektorom wiążące wytyczne i polecenia.

3. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 2, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 85. Do zakresu zadań Głównego Inspektora należy również:

- 1) ustalanie kierunków działania Inspekcji;
- 2) inicjowanie i organizowanie szkoleń oraz doskonalenia zawodowego dla pracowników Inspekcji;
- 3) kontrola wojewódzkich inspektorów z zakresu spraw związanych z ochroną roślin i nasiennictwem;
- 4) określenie sposobów współdziałania Inspekcji z innymi organami administracji publicznej;
- 5) wydawanie pozwoleń na wwóz środków ochrony roślin niedopuszczonych do obrotu, a przeznaczonych do celów naukowo-badawczych;
- 6) reprezentowanie Inspekcji na zewnątrz;
- 7) upoważnianie innych osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej do wykonywania zadań Inspekcji w zakresie:
 - a) przeprowadzania kontroli, w tym pobierania prób, oceny i badań laboratoryjnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
 - b) przeprowadzania kontroli warunków wykonania zabiegów zapobiegających rozprzestrzenieniu się organizmów szkodliwych, wymaganych w przepisach innych państw,
 - c) przeprowadzania kontroli jednostek upoważnionych do prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy,
 - d) przeprowadzania kontroli jednostek upoważnionych do badań skuteczności działania środków ochrony roślin, prowadzonych w ramach dopuszczania ich do obrotu,
 - e) wydawania certyfikatów dla producentów stosujących integrowaną produkcję,
 - f) zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów bądź dokumentów im towarzyszących w oznakowania wymagane w przepisach innych państw.

Art. 86. 1. Główny Inspektor współpracuje i reprezentuje Inspekcję przed organami Unii Europejskiej i państw trzecich oraz innymi organizacjami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem, właściwymi do spraw zdrowia roślin i nasiennictwa.

2. Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej wszelkie informacje wymagane przez tę Komisję z zakresu ochrony roślin i nasiennictwa.

3. Główny Inspektor może wystąpić z wnioskiem do Komisji Europejskiej o wsparcie finansowe na cele fitosanitarne i jest odpowiedzialny za prawidłowe wydatkowanie przyznanych środków.

Art. 87. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą inicjować, organizować i prowadzić działalność informacyjną dla podmiotów podlegających nadzorowi Inspekcji oraz prowadzić szkolenia z zakresu zwalczania organizmów szkodliwych, stosowania środków ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 88. 1. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek Głównego Inspektora.

2. Zastępców wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora.

3. Wojewódzki inspektor wykonuje zadania Inspekcji na obszarze województwa, przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektoratem”.

4. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora, złożony po uzgodnieniu z Głównym Inspektorem, może tworzyć i znosić delegatury oraz oddziały wojewódzkiego inspektoratu.

Art. 89. 1. Główny Inspektorat i wojewódzki inspektorat są jednostkami budżetowymi.

2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, jest wojewódzki inspektor i jako organ wyższego stopnia — Główny Inspektor.

3. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy używają pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła.

4. Główny Inspektor może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu zadań wojewódzkiego inspektora, jeżeli jest to:

- 1) wskazane ze względu na szczególną wagę lub zaawansowanie sprawy lub
- 2) związane z wydatkowaniem środków na cele fitosanitarne.

Art. 90. 1. Na stanowiska Głównego Inspektora i wojewódzkich inspektorów mogą być powoływane osoby, które posiadają co najmniej 5-letni staż na stanowiskach pracy związanych z ochroną roślin lub nasiennictwem, a na stanowiska zastępców Głównego Inspektora i wojewódzkich inspektorów — osoby, które posiadają co najmniej 3-letni staż na stanowiskach pracy związanych z ochroną roślin lub nasiennictwem.

2. Kandydaci na stanowiska wojewódzkiego inspektora oraz na ich zastępców są wyłaniany w wyniku postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzanego przez Głównego Inspektora.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 2, w tym w szczególności sposób ogłaszania o zamiarze przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, oraz skład i zasady działania komisji kwalifikacyjnej, a także szczegółowe wymagania odnośnie kandydatów, mając na uwadze dobór osób o odpowiednich kwalifikacjach i umiejętnościach.

Art. 91. 1. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą upoważniać na piśmie pracowników Inspekcji, zwanych dalej „państwowymi inspektorami”, do zafatowania spraw w ich imieniu, w tym do przeprowadzania czynności kontrolnych, wydawania decyzji administracyjnych, oraz prowadzą rejestr tych upoważnień.

2. Państwowym inspektorem może być osoba, która:

- 1) ukończyła studia wyższe na kierunku rolnictwo, ogrodnictwo lub kierunku pokrewnym albo posiada dyplom uzyskany w szkołach wyższych za granicą uznany zgodnie z odrębnymi przepisami za równoważny z dyplomem uzyskiwanym w kraju;
- 2) odbyła służbę przygotowawczą;
- 3) zdała egzamin przed komisją powołaną przez Głównego Inspektora z zakresu znajomości przepisów dotyczących spraw ochrony roślin i nasienictwa, potwierdzony zaświadczeniem.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wydaje Główny Inspektor i jest ono ważne przez okres 5 lat.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) numer upoważnienia;
- 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej;
- 3) zakres upoważnienia;
- 4) podstawę prawną do przeprowadzenia kontroli;
- 5) określenie organu wydającego upoważnienie;
- 6) termin ważności upoważnienia.

5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, może być w każdym czasie cofnięte, w szczególności w przypadku niewłaściwego wykonywania zadań przez państwowego inspektora.

Art. 92. 1. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy oraz ich zastępcy, a także państwowi inspektorzy, są uprawnieni do:

- 1) wstępu na wszystkie grunty, w tym leśne, oraz do wszelkich pomieszczeń, środków transportu i obiektów, w których są lub były uprawiane, wytwarzane, przewożone lub przechowywane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, a także środki ochrony roślin, materiał siewny i opryskiwacze, oraz na teren portów, przystani, lotnisk, stacji kolejowych, urzędów pocztowych, przejść

granicznych, w celu przeprowadzenia kontroli wynikających z przepisów ustawy i przepisów o nasienictwie;

- 2) kontroli dokumentów, żądania pisemnych lub ustnych informacji, wyjaśnień oraz dostępu do wszelkich danych, w tym również prowadzonych w formie elektronicznej, mających związek z przedmiotem kontroli i dotyczących spraw ochrony roślin i nasienictwa;
- 3) bezpłatnego pobierania, za pokwitowaniem, prób roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, środków ochrony roślin lub materiału siewnego, w ilości niezbędnej do wykonania badań.

2. Do czynności, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą upoważniać pracowników Inspekcji niebędących państwowymi inspektorami i osoby niebędące pracownikami Inspekcji.

Art. 93. 1. Państwowy inspektor wszczyna i prowadzi postępowanie kontrolne po okazaniu legitymacji służbowej i upoważnienia, o którym mowa w art. 91 ust. 1.

2. Państwowi inspektorzy w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych korzystają ze szczególnej ochrony prawnej przewidzianej w odrębnych przepisach dla funkcjonariuszy publicznych.

3. Państwowy inspektor przeprowadzający czynności kontrolne nie ma obowiązku uzyskiwania przepustek przewidzianych w regulaminie wewnętrznym podmiotu kontrolowanego oraz nie podlega rewizji osobistej.

4. W szczególnych przypadkach Główny Inspektor może przeprowadzać czynności kontrolne przy pomocy państwowych inspektorów bez względu na obszar działania inspektoratów, w których ci inspektorzy są zatrudnieni.

Art. 94. 1. Czynności kontrolne przeprowadza się w miejscach i w czasie wykonywania działalności lub w siedzibie podmiotu kontrolowanego, w jego obecności lub w obecności osoby upoważnionej przez ten podmiot bądź przez niego zatrudnionej.

2. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane także w siedzibie Głównego Inspektora lub wojewódzkich inspektorów, jeżeli jest to niezbędne do właściwego prowadzenia i wyjaśnienia sprawy.

3. Państwowy inspektor przeprowadza czynności kontrolne w sposób jak najmniej zakłócający funkcjonowanie podmiotu kontrolowanego.

Art. 95. 1. W toku postępowania kontrolnego państwowy inspektor może w szczególności:

- 1) dokonywać oględzin roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego, środków ochrony roślin, opryskiwaczy, obiektów, pomieszczeń, środków przewozowych i innych rzeczy, w zakresie objętym kontrolą;

- 2) pobierać próby roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego i środków ochrony roślin, w celu poddania ich analizom laboratoryjnym;
- 3) dokonywać sprawdzania akt i dokumentów oraz ewidencji i informacji lub danych w zakresie objętym kontrolą, sporządzania ich niezbędnych kopii, potwierdzonych przez podmiot kontrolowany lub osoby, o których mowa w art. 94 ust. 1, oraz urzędowego tłumaczenia na język polski, w przypadku gdy są sporządzone w języku obcym;
- 4) dokonywać badania przebiegu określonych czynności;
- 5) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;
- 6) żądać od podmiotu kontrolowanego lub jego przedstawiciela niezwłocznego usunięcia uchybień porządkowych i organizacyjnych;
- 7) żądać od podmiotu kontrolowanego lub jego przedstawiciela udzielania, w wyznaczonym terminie, pisemnych lub ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
- 8) przesłuchiwać osoby w charakterze strony lub świadka, jeżeli jest to niezbędne do wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;
- 9) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;
- 10) zabezpieczać dowody.

2. Podmiot kontrolowany jest obowiązany umożliwić inspektorowi dokonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1.

3. Uzyskane w wyniku czynności kontrolnych akta, dokumenty, ewidencje, informacje lub dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań Inspekcji i nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie wymaga tego dobro publiczne lub jeżeli nie wynika to z odrębnych przepisów.

Art. 96. 1. Zabezpieczenie dowodów na czas niezbędny do przeprowadzenia czynności kontrolnych następuje na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu.

2. Zabezpieczeniu, o którym mowa w ust. 1, podlegają w szczególności rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, materiał siewny, środki ochrony roślin, akta, dokumenty, ewidencje, informacje lub dane, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód nieprawidłowości lub uzasadnionych podejrzeń co do ich występowania, stwierdzonych w toku postępowania kontrolnego, z wyłączeniem roślin lub produktów ulegających łatwemu zepsuciu.

3. Na postanowienie o zabezpieczeniu przysługuje zażalenie do Głównego Inspektora.

4. Do postanowień o zabezpieczeniu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 97. Zabezpieczenie dowodów, o których mowa w art. 96 ust. 2, następuje przez dokonanie jednej z następujących czynności:

- 1) oddanie dowodów na przechowanie przez podmiot kontrolowany w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym lub zaplombowanym pomieszczeniu albo
- 2) opieczętowanie dowodów i oddanie ich za pokwitowaniem na przechowanie podmiotowi kontrolowanemu, o którym mowa w art. 94 ust. 1, albo
- 3) zabranie dowodów, za pokwitowaniem, do przechowania przez Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania dowodów przez podmiot kontrolowany.

Art. 98. 1. Z przeprowadzonych czynności i ustaleń kontrolnych sporządza się protokół kontroli w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się podmiotowi kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) czas trwania postępowania kontrolnego;
- 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego czynności kontrolne;
- 3) nazwę, siedzibę i adres podmiotu kontrolowanego;
- 4) opis stanu faktycznego, stwierdzonego w toku przeprowadzanego postępowania kontrolnego, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości wraz z określeniem naruszonego przepisu ustawy, przepisów o nasiennictwie lub przepisów innych ustaw;
- 5) opis nieprawidłowości usuniętych w toku kontroli;
- 6) informację o zabezpieczonych dowodach i pobranych próbach;
- 7) ewentualne zalecenia pokontrolne.

3. Protokół kontroli podpisuje państwowy inspektor i podmiot kontrolowany. Odmowę podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany odnotowuje się w protokole kontroli. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do prowadzenia dalszego postępowania.

4. Podmiot kontrolowany może zgłosić do ustaleń zawartych w protokole kontroli umotywowane zastrzeżenia, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu, do organu zlecającego kontrolę.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 4, organ zlecający kontrolę rozpatruje wniesione zastrzeżenia w ciągu 7 dni od dnia ich wniesienia i, jeżeli to konieczne, zleca przeprowadzenie dodatkowej kontroli. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń wprowadza się zmiany w formie aneksu do protokołu.

6. Aneks do protokołu, o którym mowa w ust. 5, podpisuje przeprowadzający czynności kontrolne, sporządzający aneks i podmiot kontrolowany.

7. W przypadku nieuznania zastrzeżeń w całości lub w części organ zlecający kontrolę przekazuje niezwłocznie swoje stanowisko na piśmie zgłaszającemu zastrzeżenia.

Art. 99. Podmiot kontrolowany jest obowiązany poinformować organ Inspekcji o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych.

Art. 100. 1. Przepisów art. 98 i 99 nie stosuje się przy przeprowadzaniu granicznej kontroli fitosanitarnej.

2. Przepisy art. 93—98 stosuje się odpowiednio do osób upoważnionych na podstawie art. 92 ust. 2.

Art. 101. 1. Pracownicy Inspekcji podczas wykonywania czynności służbowych związanych z graniczną kontrolą fitosanitarną są obowiązani do noszenia umundurowania i odznaki Inspekcji.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady przydziału umundurowania i okres jego zużycia,
- 2) wzory, kolory i normy umundurowania,
- 3) wzór odznaki,
- 4) szczegółowe zasady i sposób noszenia umundurowania i odznaki,
- 5) wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz za okresowe czyszczenie munduru,
- 6) stanowiska pracy, na których zatrudnione osoby są uprawnione do noszenia umundurowania i odznaki, w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanych zadań

— biorąc pod uwagę ilość i rodzaje składników umundurowania oraz okres używalności tych składników.

Art. 102. 1. Właściwe organy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej i Inspekcji Transportu Drogowego współdziałają z właściwymi organami Inspekcji w zakresie wykonywania jej zadań, w szczególności przy przeprowadzaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych.

2. Główny Inspektor w drodze porozumień zawieranych z właściwymi organami jednostek i służb, o których mowa w ust. 1, ustala szczegółowy sposób współdziałania Inspekcji z tymi jednostkami i służbami.

Art. 103. 1. Inspekcja może świadczyć usługi w zakresie:

- 1) pobierania prób, przeprowadzania badań makroskopowych i laboratoryjnych oraz dokonywania oceny organoleptycznej — na zlecenie wnioskodawcy;
- 2) przeprowadzania szkoleń.

2. Wpływy Inspekcji uzyskiwane z tytułu usług, o których mowa w ust. 1, oraz z tytułu:

- 1) sprzedaży etykiet, paszportów roślin, plomb urzędowych oraz wydawnictw i usług informatycznych,
- 2) sprzedaży roślin i produktów roślinnych z obiektów szklarniowych oraz świadczenia usług związanych z wykorzystaniem tych obiektów w okresie, w którym nie są wykorzystywane do zadań Inspekcji

— stanowią środki specjalne w rozumieniu przepisów o finansach publicznych i są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym.

3. Świadczenie usług, o których mowa w ust. 1 i 2, nie może pozostawać w sprzeczności z ustawową działalnością Inspekcji.

4. Stawki opłat za sprzedaż wydawnictw i usług informatycznych oraz za czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2, ustalają organy Inspekcji.

5. Jeżeli w wyniku badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 1, stwierdzono organizmy kwarantannowe, opłaty nie pobiera się.

Art. 104. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za:

- 1) usługi, o których mowa w art. 103 ust. 1,
- 2) wydawanie etykiet, paszportów roślin i plomb urzędowych

— mając na uwadze w szczególności rzeczywiste koszty wykonania badań, koszty dojazdu, wielkość partii lub przesyłki poddanych kontroli, wielkość badanych prób, koszty związane z prowadzeniem szkoleń oraz koszty przygotowania etykiet, paszportów roślin i plomb urzędowych.

Art. 105. 1. Środkami specjalnymi, o których mowa w art. 103 ust. 2, dysponują Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy zgodnie z rocznym planem finansowym obejmującym przychody i wydatki środków specjalnych.

2. Środki specjalne przeznacza się na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem usług przez Inspekcję oraz na dofinansowanie kosztów jej działalności, w tym zakupów inwestycyjnych, szkoleń i doskonalenia zawodowego pracowników.

Art. 106. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację Inspekcji, siedziby i obszar działania wojewódzkich inspektoratów oraz wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji, a także tryb jej wydawania i wymiany, uwzględniając zakres zadań Inspekcji i sposób ich realizacji.

Rozdział 6

Odpowiedzialność za naruszenie przepisów ustawy**Art. 107. 1. Kto:**

- 1) wprowadza, przemieszcza, hoduje lub przechowuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organizmy szkodliwe bez pozwolenia lub dokumentu przewozowego, o których mowa w art. 6 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 35,
 - 2) uniemożliwia lub utrudnia Inspekcji wykonywanie czynności urzędowych,
 - 3) nie współdziała z wojewódzkim inspektorem przy wykonywaniu czynności kontrolnych,
 - 4) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2,
 - 5) nie wykonuje nakazów lub zakazów wprowadzonych na podstawie art. 8 ust. 5,
 - 6) nie przestrzega wymagań, o których mowa w art. 34 ust. 5 i 6,
 - 7) nie poinformuje o uwolnieniu się do środowiska organizmów kwarantannowych,
 - 8) wprowadza lub przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, niespełniające wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 1,
 - 9) wprowadza rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zakazane,
 - 10) wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niespełniające wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1 i art. 17 ust. 1,
 - 11) nie przestrzega przepisów wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3,
 - 12) przemieszcza przez strefę chronioną lub w obrębie tej strefy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niespełniające warunków, o których mowa w art. 36 ust. 5,
 - 13) wprowadza do obrotu zaprawiony materiał siewny w opakowaniach nieodpowiadających warunkom, o których mowa w art. 62 ust. 3,
 - 14) wprowadza do obrotu zaprawiony materiał siewny zawierający środki ochrony roślin niedopuszczone do obrotu lub zastosowane niezgodnie z przeznaczeniem,
 - 15) stosuje materiał siewny zawierający środki ochrony roślin do innych celów niż siew lub sadzenie,
 - 16) prowadzi konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin, nie posiadając wymaganego aktualnego zaświadczenia o ukończeniu szkolenia,
 - 17) sprzedaje środki ochrony roślin należące do bardzo toksycznych i toksycznych dla człowieka osobom nieposiadającym wymaganego aktualnego zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie ich stosowania,
 - 18) nie prowadzi ewidencji nabywców środków ochrony roślin zaliczanych do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka lub nie przechowuje jej przez okres 2 lat,
 - 19) sprzedaje środki ochrony roślin w opakowaniach zastępczych,
 - 20) sprzedaje środki ochrony roślin przy zastosowaniu automatów lub samoobsługi, w handlu okrężnym oraz osobom nietrzeźwym lub niepełnoletnim,
 - 21) sprzedaje środki ochrony roślin w pomieszczeniach, w których jest prowadzona sprzedaż żywności lub pasz,
 - 22) sprzedaje środki ochrony roślin w opakowaniach niezawierających aktualnej etykiety-instrukcji stosowania,
 - 23) podaje informacje niezgodnie z etykietą-instrukcją stosowania,
 - 24) stosuje środki ochrony roślin niedopuszczone do obrotu lub w sposób niezgodny z etykietą-instrukcją stosowania,
 - 25) stosuje niedozwolone środki ochrony roślin na roślinach uprawnych w strefach ochronnych źródeł, ujęć wody lub na terenach uzdrowisk, otulin parków narodowych i rezerwatów przyrody,
 - 26) nie prowadzi ewidencji wykonywanych zabiegów przy użyciu środków ochrony roślin lub nie przetrzymuje jej przez okres dwóch lat,
 - 27) stosuje środki ochrony roślin lub uprawia rośliny wbrew zakazom, ograniczeniom lub warunkom określonym przez wojewodę,
 - 28) wykonuje zabiegi środkami ochrony roślin, nie mając wymaganego aktualnego zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin,
 - 29) wprowadza do obrotu opryskiwacze bez ważnego dokumentu potwierdzającego ich sprawność techniczną,
 - 30) stosuje środki ochrony roślin sprzętem niesprawnym technicznie lub uchyla się od obowiązku przeprowadzania technicznego badania opryskiwaczy,
 - 31) stosuje środki ochrony roślin niezgodnie z obowiązującymi zasadami ich stosowania
- podlega karze grzywny.
2. W przypadkach określonych w ust. 1 orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.
- Art. 108. 1. Kto prowadzi obrót środkami ochrony roślin niedopuszczonymi do obrotu lub bez wymaganego zezwolenia prowadzi konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin, jest obowiązany do wycofania ich z obrotu na własny koszt oraz do wniesienia na rachunek urzędu skarbowego właściwego ze**

względu na siedzibę posiadacza albo miejsce jego zamieszkania opłaty sankcyjnej w wysokości stanowiącej 200 % kwoty wartości wprowadzanych do obrotu środków ochrony roślin według ceny ich nabycia, zgodnie z wystawionym dokumentem sprzedaży.

2. Stwierdzenie niedopełnienia obowiązków skutkujących opłatami sankcyjnymi, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość opłaty sankcyjnej określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

3. Wojewódzki inspektor przekazuje kopię decyzji, o której mowa w ust. 2, właściwemu urzędowi skarbowemu.

4. Opłata sankcyjna stanowi dochód budżetu państwa i mają do niej zastosowanie przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.³⁾).

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 109. W ustawie z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.⁴⁾) w art. 1 w ust. 3 w pkt 3 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) środkami ochrony roślin i substancji aktywnych środków ochrony roślin w rozumieniu przepisów o ochronie roślin, z wyjątkiem klasyfikacji tych środków pod względem stwarzania przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka lub dla środowiska, badań ich właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności oraz ich oznakowania i opakowania,”.

Art. 110. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o postępowaniu z substancjami zubożającymi warstwę ozonową (Dz. U. Nr 52, poz. 537 i Nr 100, poz. 1085 oraz z 2003 r. Nr 56, poz. 497) w art. 3 w pkt 13 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) za urzędową kontrolę uważa się kontrolę przeprowadzoną przez właściwe organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, określone w przepisach o ochronie roślin,”.

Art. 111. 1. Pracownicy Głównego Inspektoratu Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz pracowni-

cy wojewódzkich inspektoratów Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odpowiednio pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa w rozumieniu przepisów tej ustawy.

2. Przepisy art. 90 ust. 1 oraz art. 91 ust. 2 pkt 1 nie dotyczą pracowników, o których mowa w ust. 1.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, którzy otrzymali upoważnienia Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora do załatwiania spraw w ich imieniu, są obowiązani spełnić wymagania, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 3, w terminie do 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 112. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa utworzonej na podstawie ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253, z późn. zm.⁵⁾), należy przez to rozumieć Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa określoną w niniejszej ustawie.

Art. 113. Do spraw w zakresie dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu i stosowania, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem przepisów dotyczących klasyfikacji środków ochrony roślin i treści etykiety-instrukcji stosowania.

Art. 114. W przypadku gdy obowiązki w zakresie zwalczania organizmów szkodliwych zostały określone w decyzji wydanej przez wojewódzkiego inspektora na podstawie dotychczasowych przepisów, a następnie szczegółowe sposoby postępowania przy zwalczaniu tych organizmów i zapobieganiu ich rozprzestrzenianiu się zostały określone na podstawie przepisów art. 10, w sposób inny niż określony w decyzji wojewódzkiego inspektora, wojewódzki inspektor uchyla decyzję i określa obowiązki w zakresie zwalczania danego organizmu szkodliwego i zapobiegania jego rozprzestrzenianiu się na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 115. Z dniem wejścia w życie ustawy do niewniesionych w terminie należności pieniężnych z tytułu opłat stanowiących dochód państwa wynikających z przepisów dotychczasowych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz przepisy o umarzaniu należności państwowych.

Art. 116. Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie obrotu, konfekcjonowania lub stosowania środków ochrony roślin wydane na podstawie dotychczasowych przepisów tracą ważność po upływie 5 lat od dnia ich wydania.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187 oraz z 2003 r. Nr 189, poz. 1852.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 93, poz. 820, Nr 200, poz. 1689, Nr 230, poz. 1923 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 594.

Art. 117. 1. Zezwolenia na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność, z wyjątkiem zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających substancję aktywną niedopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską.

2. Podmiot posiadający zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania, zawierającego substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską, jest obowiązany do przedstawienia:

- 1) wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących tożsamości substancji aktywnej, potwierdzających, że substancja ta nie różni się istotnie odnośnie stopnia czystości oraz rodzaju zanieczyszczeń i spełnia wymagania określone w przepisach szczególnych Unii Europejskiej dla tej substancji;
- 2) dokumentacji, o której mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2 i 3.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, terminy realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz środowiska, a także ustalenia dokonane w tym zakresie z Komisją Europejską.

4. Przepisu ust. 2 pkt 2 nie stosuje się do środka ochrony roślin zawierającego kilka substancji aktywnych wymienionych w rozporządzeniach Komisji Europejskiej⁶⁾, jeżeli Komisja Europejska nie podjęła decyzji w sprawie dopuszczenia do stosowania w środkach ochrony roślin wszystkich substancji aktywnych tego środka.

5. Jeżeli środek ochrony roślin zawiera substancję aktywną wymienioną w rozporządzeniach Komisji Europejskiej i w stosunku do której Komisja Europejska nie podjęła decyzji w sprawie dopuszczenia do stosowania w środkach ochrony roślin, zezwolenie na dopuszczenie do obrotu danego środka ochrony roślin wydaje się na podstawie przepisów dotychczasowych, określających wymagania w zakresie szczegółowej dokumentacji środka ochrony roślin niezbędnej do przeprowadzenia badań skuteczności jego działania

⁶⁾ Rozporządzenia Komisji Europejskiej:

- nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzenia pierwszego etapu prac określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin,
- nr 451/2000 z dnia 28 lutego 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzenia drugiego i trzeciego etapu prac określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin,
- nr 1112/2002 z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzenia czwartego etapu prac określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.

i do wydania opinii w sprawie jego szkodliwości dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz dla środowiska.

6. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 5, Komisja Europejska podjęła decyzję o:

- 1) niedopuszczeniu substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin — zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania środka ochrony roślin zawierającego tę substancję podlega cofnięciu;
- 2) dopuszczeniu substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin — podmiot posiadający zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania środka ochrony roślin zawierającego tę substancję aktywną jest obowiązany do przedstawienia wyników badań, informacji, danych oraz ocen, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2—4, w celu opracowania ocen i raportów w terminie określonym przez Komisję Europejską.

7. Termin określony przez Komisję Europejską, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, nie ma zastosowania do substancji aktywnych, dla których został ustalony okres przejściowy w Traktacie między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczący przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanym w dniu 16 kwietnia 2003 r. w Atenach.

8. W przypadku utraty ważności zezwoleń na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania, wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych, przepis art. 46 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 118. Jeżeli badania, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 3 i 4, zostały wykonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy lub jeżeli metody tych badań nie zostały określone w przepisach o substancjach i preparatach chemicznych, minister właściwy do spraw rolnictwa może uznać, w drodze postanowienia, badania, jeżeli zostały one wykonane metodami, które są uznane przez organizacje międzynarodowe.

Art. 119. Wykorzystanie danych zawartych w dokumentacji środka ochrony roślin, dopuszczonego do obrotu przed podjęciem decyzji przez Komisję Europejską o dopuszczeniu jego substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin, odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 120. 1. Środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu i stosowania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy klasyfikuje się pod względem stwarzania przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczół i organizmów wodnych, zgodnie z przepisami o substancjach i preparatach chemicznych, w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Koszty związane z klasyfikowaniem środków ochrony roślin, o których mowa w ust. 1, pokrywa podmiot wymieniony w art. 39 ust. 1.

Art. 121. Upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin, wydane jednostkom organizacyjnym na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność przez okres jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 122. Zezwolenia na hodowlę lub przetrzymywanie organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania wydane na podstawie przepisów dotychczasowych tracą moc po upływie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 123. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 35 ust. 5, art. 36 ust. 8, art. 38, art. 47 ust. 2 i art. 47a ust. 5 ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1398 i Nr 238, poz. 2019 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1299 i Nr 208, poz. 2020) zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 37 ust. 7, art. 40 ust. 7, art. 43 ust. 5, art. 45 ust. 3, art. 60, art. 75 ust. 6, art. 76 ust. 7 i 8, art. 101 ust. 2 i art. 104 pkt 1 niniejszej ustawy.

Art. 124. Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3, za wydane decyzje w sprawach środków ochrony roślin pobiera się opłatę skarbową na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 125. Traci moc ustawa z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1398 i Nr 238, poz. 2019 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1299 i Nr 208, poz. 2020).

Art. 126. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

- 1) art. 6—8, art. 10, art. 12 ust. 1—3 oraz ust. 5 i 6, art. 13, art. 14, art. 15 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a i c, pkt 3 i 4 oraz ust. 3—8, art. 16 ust. 1 pkt 1, ust. 2—14, art. 17, art. 18, art. 19 ust. 1, art. 20, art. 22 ust. 1 i 2, art. 33—35 i art. 104 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2004 r.;
- 2) art. 32, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864.